

revija Zveze tabornikov Slovenije

tabor

december 2017, letnik LXII

Praznična igra
Kako gradimo
taborniško identiteto?

Taborniški koledar 2018

Izbor z letošnjega
Liffa

TABORNIKI

Kolofon

Glavna in odgovorna urednica
Nina Medved (revija.tabor@taborniki.si)

Urednik fotografije
Matic Pandel (matic.pandel@taborniki.si)

Urednica sklopa Igra
Petra Grmek (petra.grmek@taborniki.si)

Urednik sklopa Dogodivščina
Martin Justin

Oblikovanje
Igor Bizjak (igor.bizjak@taborniki.si)

Lektoriranje
Zala Šmid (zala.smid@taborniki.si),
Neža Slosar

Spletna urednica
Suzana Podvinšek
(suzana.podvinsek@taborniki.si)

Novinarji in sodelavci
Jure Ausec, Barbara Bejek, Miha Bejek,
Jaka Bevč, Vesna Bitenc, Eva Bolha, Gašper
Cerar, Borut Cerkvenič, Tea Derguti, Mojca
Galun, Tomaž Horvat, Martin Justin, Primož
Kolman, Davor Kržišnik, Frane Merela,
Katarina Miklavc, Jona Mirnik Cerar, Boris
Mrak, Anja Novljan, Živa Novljan, Tadej
Pugelj, Maša Pušnik, Lucija Rojko, Tadeja
Rome, Tomaž Sterniša, Domen Šverko,
Nicolas Vanek, Blaž Zupančič.

Naslov uredništva
revija.tabor@taborniki.si

**Kontakt za sponzorje, donatorje in
oglaševalce v reviji Tabor**
Matic Stergar (matic.stergar@taborniki.si)

Izdajatelj
Zveza tabornikov Slovenije
Einspielerjeva 6, Ljubljana
01/3000-820, pisarna@taborniki.si

Predsednik izdajateljskega sveta
Igor Bizjak

Grafična priprava:
Tridesign d.o.o., Ljubljana

Tisk: Schwarz print d.o.o., Ljubljana

Naklada: 7010 izvodov

Revija Tabor prejmejo vsi člani Zveze
tabornikov Slovenije s poravnano letno
članarino. Članarina in prejemanje revije
sta vezana na koledarsko leto (januar-
december).

Poština plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev
Ministrstva za kulturo RS
pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127

Vzemite si čas

Še ne tako dolgo nazaj je bil avtoštop najhitrejša pot iz študijskih središč proti domu. Dvignjen palec na cesti ob koncu mesta, vasi, zaselka in čakanje na to, da bo nekdo ustavil svoj avto. Vedel si, kam potuješ, ni se pa dalo izračunati, kje se boš ustavil, niti koliko časa boš potoval. Pogosto se je zgodilo, da si imel čas in zrl v nebo, med zvezde. Redkokdaj si potoval sam in vedno si imel čas za pogovor. Tvoj svet je postal tukaj in zdaj. Ob poti v nočnem mrazu pod zvezdami.

Tehnologija je vmes omogočila hitrejšo komuniciranje, dogovarjanje in poenostavila poti domov ali v tujino. Izgubili smo občutek za čakanje.

Prihaja obdobje dolgih in hladnih noči. Ko se ob zapadlem snegu zdi, da se je svet ustavil in potihnil. Ko te preveva občutek, da se ne premakneš nikamor. V snegu je težko teči. Prav zato imaš v snežni gazi čas, da si vzameš trenutek za prijatelje, tabornike, člane voda, vodnike, načelnike, starešine. Ustavi se z njimi na koncu ceste in počakajte skupaj, da preštejete zvezde, da si izrečete želje in da si podelite trenutke. Šele ko boste začutili, da vas "zebe" v palce, jih dvignite in počakajte na voz, ki vas bo odpeljal naprej.

Pa srečno v novem letu.

Domen Uršič - Medo,
načelnik ZTS

Korajža se opravičuje: V prejšnji Temi meseca smo objavili fotografijo "organizatorjev Taborniške akademije". V resnici je šlo za tabornike iz Rodu močvirski tulipani Ljubljana, ki so se zbrali za skupno fotografijo.

Zgodba z naslovnice

Avtorica fotografije: Pija Šarko

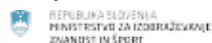
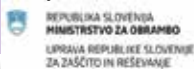

Poletje na drsalkah

Postojna, januar 2016

Slabi dve leti nazaj smo se Kraški viharniki odločili, da na akcijah obrnemo letne čase. Tako smo zimi dodali poletne značilnosti, seveda smo morali počakati na prave zimske razmere. Končno nas je razveselila velika pošiljka snega in takrat smo Viharniki dobro izkoristili zimski trenutek. Odpravili smo se na drsališče, s seboj smo vzeli brisače, sončna očala in vse ostalo, kar potrebuješ na plaži. Medtem ko je večina članov uživala na drsalkah, se je tabornica Urška Poljšak na snežni plaži nastavljala sončnim žarkom, ki so bili še skriti za oblaki.

Dejavnosti ZTS sofinancirajo:

Aktualno

- 4 Novice / Živahno po območjih, Polepšajmo (si) praznike, Rutice za nove tabornike, Obnovimo znanje
- 5 Novice / Po Sloveniji
- 6 Novice / Aktivno po mestu in v naravi, Od jesenovanj do zimovanj
- 7 Novice / ... in še

Igra

- 8 Veščine / Praznična igra

Dogodivščina

- 12 Veščine / Poznavalec taborniških šeg
- 14 Širimo obzorja / Bela brada, plašč, sani z jelenčki

- 15 Stric Nic svetuje / Zgradi si taborniško kariero

Raziskovanje

- 16 Vihar v glavi / Ustvarjalnost in praznično vzdušje
- 17 Orientacija / Kombinirajmo orientacijo z veščinami
- 18 Strupene rastline / Kranjska bunika
- 19 Z ognjišča / Losos z limono in maslom
- 20 Varno v naravo / Ozrivo se okoli sebe
- 21 Astronomija / Opazujemo decembrski meteorski roj
- 22 Taborniška skrinja / Kako gradimo taborniško identiteto?

Aktualno

- 24 Tema meseca / Revija Tabor od letnika LX do LXII

- 35 Stran vodstva ZTS
- 36 Intervju / Neobičajen knjižničar
- 38 Aktualno / Resnična čarovnija brezmejnih izzivov
- 39 Strokovno / Karte za druženje in igranje
- 40 Svetkova avantura / Trobente v rokah ugandskih skavtov
- 42 Mednarodno / Druga kraj in jezik, a izzivi so podobni
- 43 Reportaža / Na lovu za veščinami
- 44 Od rodov / ZNOT
- 45 Od rodov / Noč čarovnic s taborniki in Človek, ne jezi se

- 46 Od rodov / Bivak v Matjaževi kamri in ZOT
- 47 Od rodov / Škalavičarka je sprejela nove učence in Megamodul
- 48 Od rodov / Taborniki v vulkanskem svetu in Smotra
- 49 Aktualno / Indeks vsebine za leto 2017

Razvedrilo

- 51 Strip o Lisjaki / Lisjaki se skrivajo
- 52 Knjigožer in filmoljub / Izbor z letošnjega Liffa
- 52 Pravopisna drobtin'ca / Namenilnik in nedoločnik
- 53 Pesmarica / Jingle Bell Rock

Aktualno

- 54 Koledar akcij
- 55 Zadnja plat

Med jesenjo in zimo

Narava nam je tokrat postregla s pestrim vremenom od sonca do snega, hkrati pa dala možnost za najrazličnejše akcije, ki smo jih taborniki s pridom izkoristili.

Novembra je **Vikend vodnikov** privabil tabornike v Postojno, kjer so pridobivali nova znanja, ideje in izkušnje. Odvijal se je tudi prvi **TABtalk**, kjer so govorci tabornikom vtili nove ideje, motivacijo in zagon. Pričeli pa smo tudi z usposabljanjem za **coache PP** in pilotno izvedbo PP programa. Na Madžarskem je potekala Mednarodna Skavtska akademija, na kateri so bili tudi predstavniki iz Slovenije. Taborniki smo na nacionalnem posvetu mladinskega sektorja prejeli **državno priznanje** za izvedbo izredno uspešnega, odmevnega in koristnega projekta v mladinskem sektorju: **Zlet 2017**.

Rutice za nove tabornike

Novе rutice okoli vratu nosijo člani **Rodu XL. SNOUB Miloša Zidanška Maribor**, **Rodu morskih viharnikov Portorož**, **Rodu Rožnik Ljubljana**, **Rodu snežniških ruševcev Ilirska Bistrica**, v četi **Rodu kraških viharnikov Postojna**. GG prehod na Daleč hribu je pripravil **Rod gorjanskih tabornikov Novo mesto**, PP klub **Rodu aragonitnih ježkov Cerkno** pa je bogatejši za štiri nove člane, ki so uspešno prestali krst.

Taborniki iz izole so odšli po nove rutke na Slavnik. Foto: Živa Novak

Obnovimo znanje

Obnavljanju znanja orientacije in topografije so se posvetili v **Rodu temnega hrasta Hrastnik**, **Rodu koroških jeklarjev Ravne na Koroškem**, **Rodu aragonitnih ježkov Cerkno**, **Rodu Mrzli studenec Mislinja** in **Rodu sivih jelš Trebnje**. Murni **Rodu soških mejašev Nova Gorica** so opazovali živali in se naučili ravnanja s kompasom. Pravi mojstri pa so postali MČ-ji **Rodu Rožnik Ljubljana**, ki so izpilili svoje ustvarjalne spretnosti. Preizkušnjo za GG-je so pripravili v **Rodu svobodnega risa Kočevje** in **Rodu aragonitnih ježkov Cerkno**, kjer so obnovili znanje pionirskih objektov. V vozlanju so se preizkusili taborniki **Rodu bistrega potoka Muta**. **Rod Sivega volka Ljubljana** se je z GG-ji odpravil na akcijo En ambulanc, kjer so osvajali znanje prve pomoči.

Živahno po območjih

Izvršni odbor **Mestne zveze tabornikov Ljubljane** je nadgradil smernice nadaljnjega delovanja območja na posvetu v Libojah. Na njihovih veselih srečanjih se je zbralo okoli 300 MČ-jev, ki so sodelovali v veliki strateški igri, na delavnicah ter spoznavali zgodovino taborništva. Vodstva ljubljanskih rodov so preživela vikend v zasneženem Bohinju, kjer so se družili, razmišljali, si izmenjevali mnenja in dobre prakse ter pripomogli k razvoju taborništva v Ljubljani. V **Celjsko-zasavskem območju** so izvedli območni posvet v Gorenju nad Zrečami. Da smo taborniki pripravljene pomagati, dokazuje Teden dobrih del, ki so ga v predbožičnem času po načelu svojega ustanovitelja pripravili v **Gorenjskem območju**.

Korajža sporoča: Rok za oddajo prispeukov za januarso številko je u sredo, 27. decembra!

Mešamo, mešamo za nove dišeče svečke. Foto: Tim Godec

Polepšajmo (si) praznike

Akcija Božiček za en dan je spodbudila **Rod bistriških gamsov Kamnik**, **Rod II. SNOUB Ljubo Šercer Maribor**, **Rod II. grupe odredov Celje** in druge k sodelovanju, da bi drugim polepšali praznike in jim pričarali nasmeh na obraz. Lepši dan so v domu upokojencev ustvarili taborniki iz **Rodu kraških viharikov Postojna**, ki so okrasili dom ter se ob čajju družili in klepetali s starejšimi.

Taborniki iz Hrastnika ob keltskem grobišču na Kovku. Foto: Janez Zobarič

Po Sloveniji

Na pohod na Sotinski breg so se podali člani **Rodu Veseli veter Murska Sobota**. Dneve pred snegom so člani **Rodu koroških jeklarjev Ravne na Koroškem** izkoristili za vzpon na Grilov vrh, v super vremenu

in dobri družbi so se taborniki **Rodu Bela jadra Prade** povzpeli na Kokoško. Na Slavnik se je podalo 70 članov **Rodu jadranskih stražarjev Izola**, GG-ji iz **Rodu skalnih taborov Domžale** pa so se podali na goro Dobrča. Na rodovem izletu **Rodu upornega plamena Mengeš** so taborniki s starši raziskovali okolico taborniškega doma Šija, zasneženo soboto pa so izkoristili za sankiški izlet v Tamar.

MČ-ji iz **Rodu aragonitnih ježkov Cerkno** so obiskali Dino park na Bledu in letališče Lesce, PP-ji so se podali na izlet v sobo pobega kjer so rešili zadane naloge. Na zimsko akcijo v Ljubljano so se odpravili člani **Rodu soških mejašev Nova Gorica**, ki so se zabavali v Atlantisu in Muzeju iluzij, Ljubljano je obiskal tudi **Rod snežniških ruševcev Ilirska Bistrica** na akciji Zmrzni tudi ti. Da nakup božičnih okraskov ne bo potreben, so poskrbeli v **Rodu Enajsta šola Vrhnika**. GG-ji **Rodu Rožnik Ljubljana** so se podali na T.I.G.G.R. (tradicionalni izlet GG rutk) na Zbiljsko jezero.

Na izlet z vlakom v Celje so se odpravili MČ-ji **Rodu Podkovani krap Ljubljana**, kjer so obiskali Hermanov brlog in raziskovali center mesta. Pisana in raznolika družčina iz **Rodu modrega vala Trst-Gorica** se je odpravila v Solbico, kjer je odkrivala rezijansko tradicijo. V Pivko na festival vojaške zgodovine se je odpravil vod Gorski volkovi iz **Rodu Samorastniki Ljubljana**, prav tako pa je izlet po Pivki imela četa **Rodu kraških viharikov Postojna**. MČ-ji **Rodu srebrnih krtov Idrija** so obiskali gasilski dom, si ogledali prostore in gasilsko opremo. V **Rodu svobodnega Kamnitnika Škofja Loka** so MČ-ji uživali ob ogledu filma v kinu, GG-ji pa so preživeli tekmovalno soboto na zabavnem mnogoboju. Grad Khislstein in Gorenjski muzej so obiskali GG-ji **Rodu zelenega Jošta Kranj**, ki so si ogledali razstavo Prelepa Gorenjska. Vodič jim je s svojo doživeto razlago prikazal življenje med vojno, udeleženci izleta pa so v znak proti vojni simbolično zabili žebliček.

Izlet MČ-jev iz Domžal v Doživljajskem parku Vulkanija. Foto: Alja Tekavc Uršič

Aktivno po mestu in v naravi

Na Mestno orientacijo po Ljubljani so se podali GG-ji **Rodu trnovskih regljačev Ljubljana** in **Rodu Heroj Vitez Ljubljana**, na turbo orientacijo po Radljah taborniki iz **Rodu srebrne reke Radlje ob Dravi**, z nočno orientacijo so se spopadli GG-ji **Rodu Jezerski zmaj Velenje** in s fotoorientacijo člani **Rodu belega konja Slovenske Konjice**. **Rod svobodnega risa Kočevje** je organiziral orientacijo za člane in njihove starše s 24 vprašanji.

Nad ognjiščem je tokrat dišalo v **Rodu Ukročena reka Maribor**, kjer so GG-ji pripravili šmoren, in v **Rodu koroških jeklarjev Ravne na Koroškem**, kjer so si v gozdu pripravili čokobanane. Da bodo taborniki spomladi pripravljeni na brezskrbno uživanje v naravi, so poskrbeli v **Rodu II. grupe odredov Celje** z akcijo cepljenja proti klopnemu meningoencefalitisu (KME).

Ilegalce je tradicionalna akcija **Rodu bistriških gamsov Kamnik**, ki se odvija v starem mestnem jedru Kamnika, tokrat je ilegalca iskalo kar 60 tabornikov. V detektive so se prelevili GG-ji **Rodu skalnih taborov Domžale**, katerih naloga je bila razkrinkati in prijeti domžalske mafijce. GG-ji **Rodu srebrne reke Radlje ob Dravi** so poskusili pobegniti iz zaklenjene sobe, privoščili pa so si tudi pravi taborniški kino. Družabni večeri ob igranju iger s kartami so se odvijali v **Rodu zelenega Žirka Žiri**, del PP-jev in RR-ov **Rodu gorjanskih tabornikov Novo mesto** se je pomeril v namiznem nogometu. Prvi sneg so taborniki iz **Rodu Jezerska ščuka Cerknica** izkoristili za izdelavo sneženega moža.

S pazljivimi koraki na jesenovanju v Dražgošah taborniki iz Žirov. Foto: arhiv RZŽ

Jesensko bivačanje kočevskih tabornikov. Foto: arhiv RSR

Lokostrelstvo, minsko polje in šaljive igre za člane Maistrovega rodu Limbuš. Foto: Tomaž Oset in Miha Eder

Od jesenovanj do zimovanj

Na jesenovanje so se odpravili: **Rod snežniških ruševcev Ilirska Bistrica**, **Rod Samorastniki Ljubljana**, **Rod jadranskih stražarjev Izola**, **Rod dveh rek Medvode**, ki je jesenoval v Radovni, MČ-ji **Rodu Bičkova skala Ljubljana** in tretješolci **Rodu Jezerski zmaj Velenje** so vikend preživel na Paškem Kozjaku. **Rod stražnih ognjev Kranj** je jesenoval v Marindolu, kjer so imeli različne ustvarjalne in športne delavnice. **Rod Odporne želve Anhovo** je vikend preživel na Srednjem, kjer so obnovili znanje orientacije in bivanja v naravi. **Taborniki Maistrovega rodu Maribor** so jesenovali v taborniški bajti RUR na Glažuti na Pohorju, kjer so iskali čarovnico Kunigundo, izdelovali manjše pionirske objekte in plesali. Jesenovanje **Rodu XL. SNOUB Miloša Zidanška Maribor** je potekalo na Ribniški koči, a pa se je zaradi obilice snega preimenovalo v zimovanje, taborniki so sneg izkoristili za kepanje, postavljanje snežakov, snežno vojno, spoznavali so nove kulture in obnovili taborniško znanje.

Fotka meseca

Krepitev skupinskega duha na jesenovanju
Rodu snežniških ruševcev Ilirska Bistrica.

Foto: Barbara Škrlič

... in še

Z novo taborniško spletno stranjo se lahko pohvalita **Rod Enajsta šola Vrhnika** in **Rod Hudi potok Šmartno ob Paki**. V **Rodu snežniških ruševcev Ilirska Bistrica** so poskrbeli za nove rodove majice, svoje prispevke mesečno objavljajo v lokalnem časopisu *Odmevi*, posneli pa so tudi intervju, ki bo predvajan na Radiu 94.

Rod belega konja Slovenske Konjice se je predstavil na Žiškem popoldnevu. Na akciji zbiranja starega papirja so taborniki **Rodu morskih viharikov Portorož** zbrali štiri tone, zmagovalni vod pa so postali Delfinčki.

Korajža pojasnjuje: Novice pripravimo v uredništvu, tako da povežemo informacije, ki nam jih pošljete na revija.tabor@taborniki.si. **Rodove propagandiste** zato prosimo, da nam v sporočilu pouzamete vaš mesec: zabeležite imena akcij in v dveh povedih opišite, kaj se je dogajalo. Pošljite tudi **novičko** za rubriko *Od rodov*, ki naj bo dolga 1300 znakov s presledki. **Taborniški fotografi** ste vabljeni, da z nami delite svoje fotografije. Pošljite nam fotografije čim večje velikosti in se izogibajte pošiljanju takšnih, ki so bile posnete z mobilnimi telefoni ali uzete s Facebooka. Prav tako vabimo vse tabornike k pošiljanju **Pisem bralcev** - pišete lahko o aktualnem taborniškem dogajanju in drugih polemikah, ki bi jih radi delili s taborniki. Dolžina takšnega pisma naj bo do 3000 znakov s presledki. Uredništvo Tabora se vam že unaprej lepo zahvaljuje!

Da so tudi prostori in skladišče pripravljeni na novo leto, so se čiščenja lotili v **Rodu zelenega Žirka Žiri**, svoje prostore pa pridno urejajo taborniki **Rodu kraških viharikov Postojna**, ki dokazujejo, da nam grede tudi fizična dela dobro od rok. **Rod Pusti grad Šoštanj** se že pripravlja na poletno taborjenje, pripravil je sestanek za starše in člane. V **Rodu Lilijski grič Pesje** so gostili družino tabornikov z Nove Zelandije, druženja, zabave in smeha ni manjkalo. **Rod Sivega volka Ljubljana** je v mesecu novembru praznoval 44. rojstni dan, izvolil pa je tudi novo vodstvo. Taborniki **Rodu skalnih taborov Domžale** so organizirali orientacijsko tekmovanje ZNOT, kjer se tekmovalci preizkusijo v znanju orientacije.

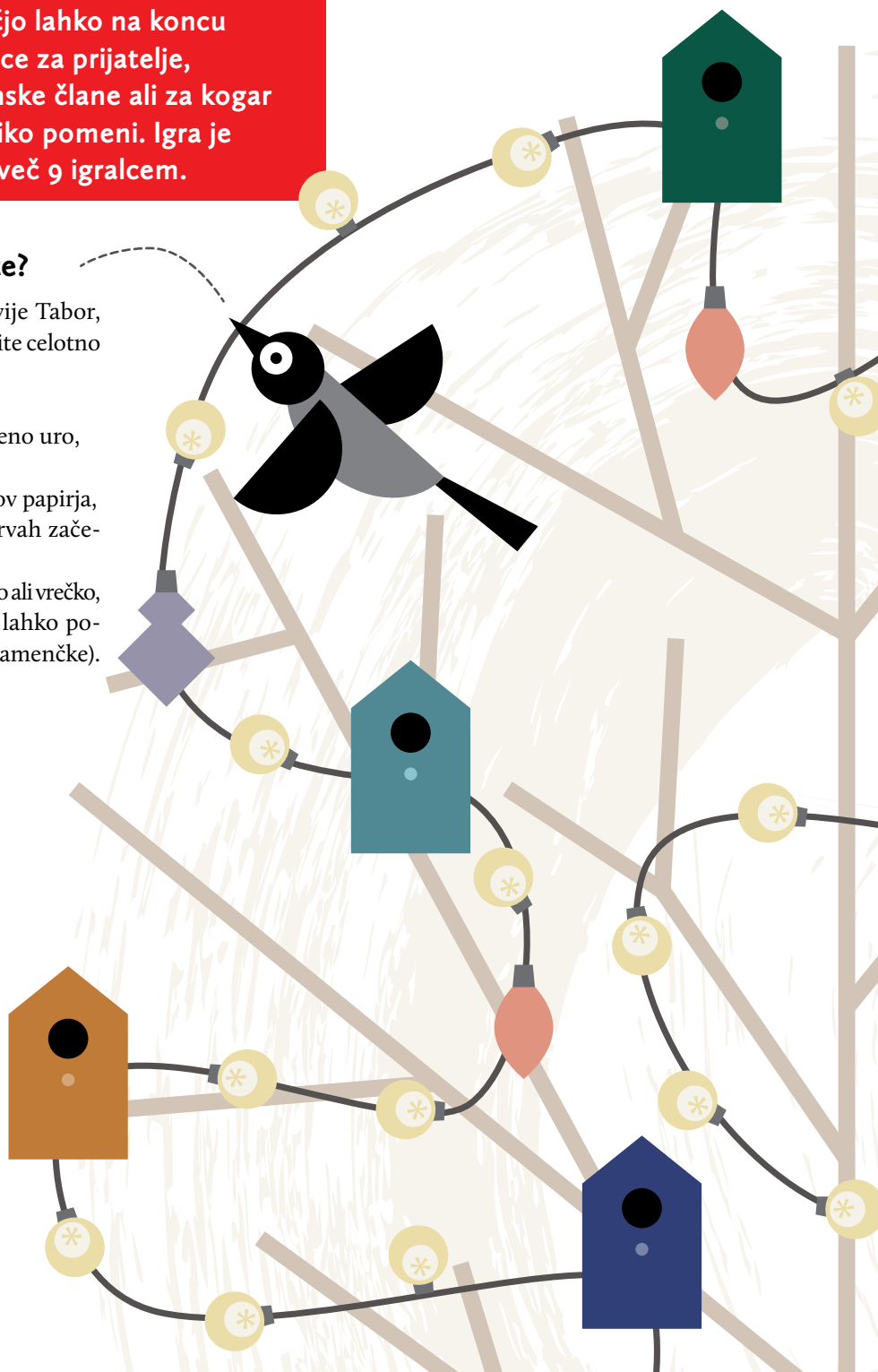
Praznična igra

Besedilo: Maša Pušnik, slika: Petra Grmek

Pred vami je praznična dogodivščina!
Z njeno pomočjo lahko na koncu oblikujete darilce za prijatelje, vodnika, družinske člane ali za kogar koli, ki vam veliko pomeni. Igra je namenjena največ 9 igralcem.

Kaj potrebujete?

- Dva izvoda revije Tabor, da lahko sestavite celotno igralno ploščo,
- igralno kocko,
- štoparico/peščeno uro,
- majhne listke,
- več velikih listov papirja,
- flomastre v barvah začetnih polj,
- majhno posodico ali vrečko,
- figurice, ki jih lahko pobarvate (npr. Kamenčke).

Pripravite se na igranje!

Določite nekoga, ki igro vodi (lahko je to nekdo izmed igralcev, lahko pa tudi nekdo, ki bo igro samo opazoval). Vodja igre se domisli 5–8 pozitivnih vprašanj, na katera je možno odgovoriti z eno besedo. Vsakemu igralcu nato poda toliko listkov, kolikor je vprašanj, in vsakemu svoj flomaster, ki ga igralci obdržite do konca igre. Med igralce razdeli tudi kamenčke. Igralci s svojimi flomastri označite vsak svoj kamenček, da tako dobite figurice z različnimi barvnimi oznakami.

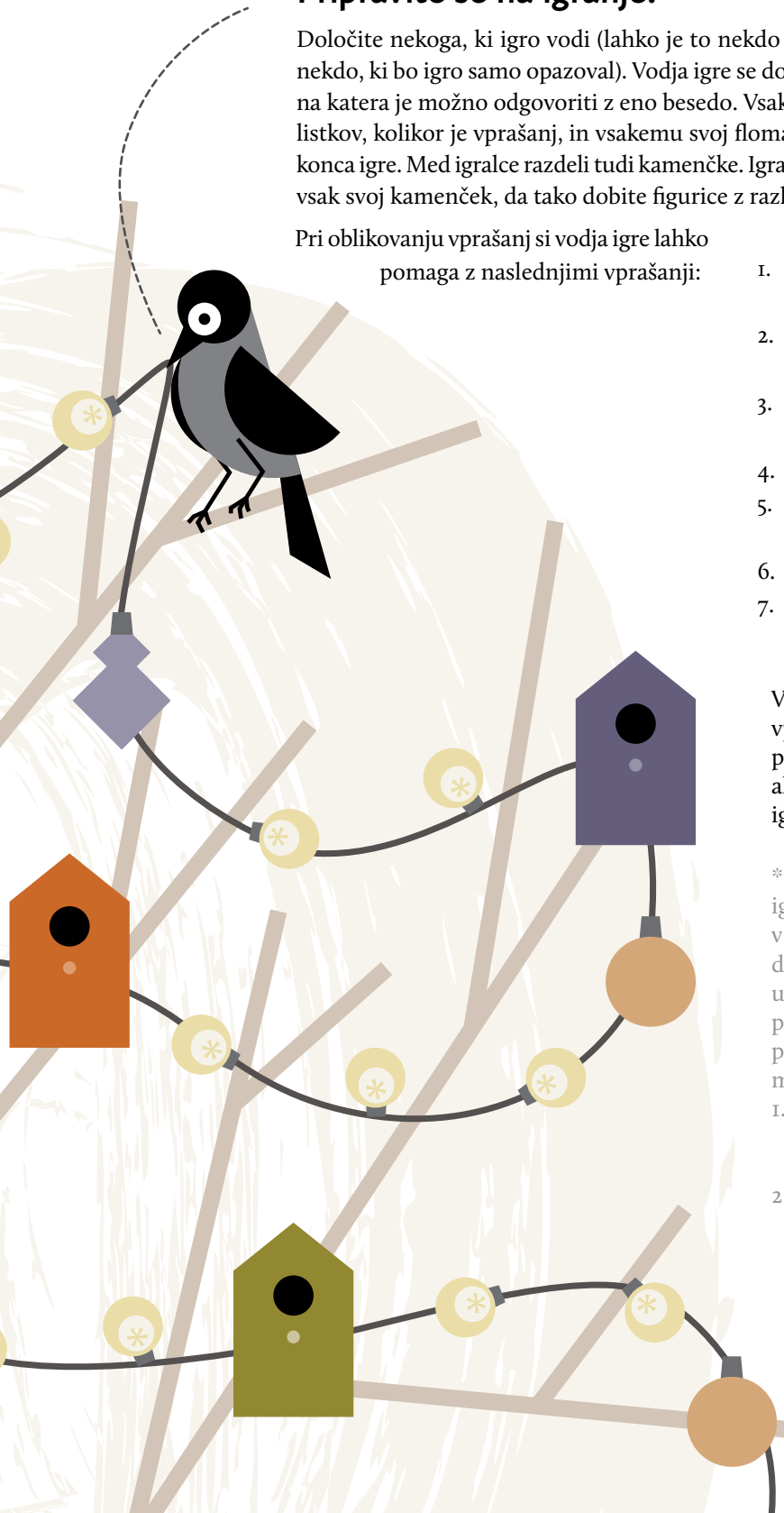
Pri oblikovanju vprašanj si vodja igre lahko pomaga z naslednjimi vprašanji:

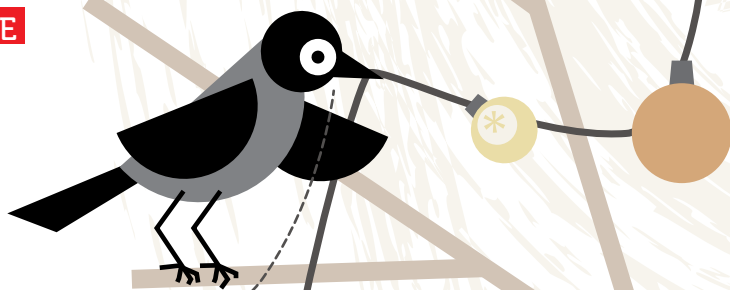
1. Kateri vonj te spominja na praznike?
2. Katera žival bi bil, če bi lahko bil žival?
3. Kaj je zadnja stvar, ki si jo nekomu podaril?
4. Kakšen si želiš biti, ko odrasteš?
5. Katere hrane lahko poješ največ?
6. Katera beseda ti je najljubša?
7. Kateri kraj ali kotiček na svetu ti je najbolj pri srcu?

Vsi igralci odgovorite na vsako vprašanje z eno besedo, listke pa zvijete in jih dajte v posodico ali vrečko, ki jo ima vodja med igro pri sebi.

* Vodnik oziroma vodja igre lahko igro priredi tudi v spoznavno igro, in sicer tako, da igralci ob žrebanju listkov ugotavljate, kdo je avtor posameznega listka. V tem primeru ima vodja igre dve možnosti:

1. Na začetku igre določi, da vsi igralci na listke pišete z isto barvo ali
2. listke prebira vodja igre, ne da bi jih pokazal ostalim igralcem.

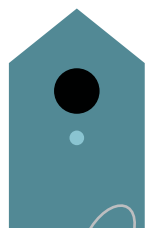

Kakšen je cilj igre?

Cilj igre je, da se člani voda med seboj bolje spoznate, kreativno vstopite v praznični čas in uživajte v družbi drug drugega.

Na igralni plošči se srečate z različnimi tipi polj:

Začetna polja
na katerih igralci začnejo igro. Če pristanete na začetnem polju drugih igralcev, vam ti s svojim flomastrom na igralni figurici naredijo oznako v svoji barvi. Če polje ni zasedeno, ga uporabljate kot običajno igralno polje.

*** Polja za risanje.**
Ko pristanete na tem polju, iz posodice ali vrečke vzamete listek ter v eni minuti poskušate soigralcem z risbo razložiti, za katero besedo gre.

Polja za žreb besed.

Ko pristanete na tem polju, iz posodice ali vrečke izžrebate po eno besedo, ki jo shranite do zaključka igre.

Običajna igralna polja.

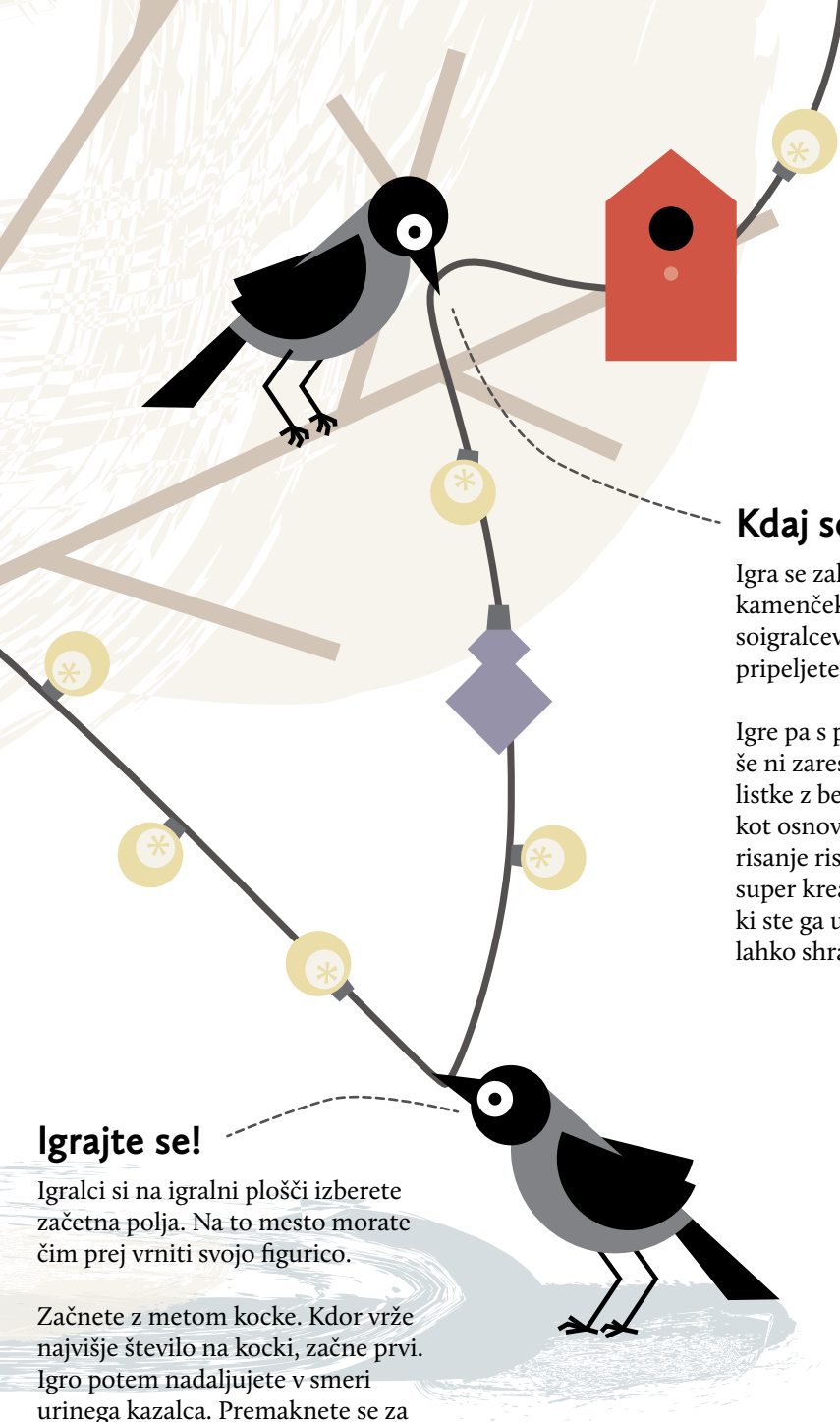
*** Polja za govor.**
Izžrebano besedo na tem polju ostalim v eni minuti predstavite z govorom. Pri tem ni dovoljeno uporabljati besede na listku.

* Polja za pantomimo.

Tudi po pristanku na tem polju iz posodice ali vrečke vzamete listek, le da imate eno minuto časa, da soigralcem svojo besedo ponazorite s pantomimo.

*** Če soigralci ugotovijo, za katero besedo gre, listek z besedo obdržite. V nasprotnem primeru listek vrnite nazaj v vrečko. Čas meri vodja igre.**

Kdaj se igra zaključi?

Igra se zaključi, ko imate svoj kamenček označen s strani vseh soigralcev in hkrati svojo figurico pripeljete nazaj na začetno polje.

Igra pa s povratkom na začetno polje še ni zares konec! Med igro ste nabrali listke z besedami. Te listke uporabite kot osnovo za pisanje zgodbe, pesmi, risanje risbice ... In tako ustvarite super kreativno darilo. Kamenček, ki ste ga uporabljali kot figurico, pa lahko shranite za spomin.

Igrajte se!

Igralci si na igralni plošči izberete začetna polja. Na to mesto morate čim prej vrniti svojo figurico.

Začnete z metom kocke. Kdor vrže najvišje število na kocki, začne prvi. Igro potem nadaljujete v smeri urinega kazalca. Premaknete se za toliko polj, kolikor pik vidite na kocki.

Če pristanete na polju, kjer je že nekdo, soigralca izrinete za eno polje nazaj. Na cilj (svoje začetno igralno polje) lahko svojo figurico postavite samo takrat, ko vržete točno toliko pik, kolikor polj vam še manjka do cilja. Do takrat s figurico počakate na istem mestu.

Posebna družčina - taborniki

Poznavalec taborniških šeg

Besedilo: Mateja Justin - Sovica

Odštevamo dneve in nestrpno čakamo na naše najljubše dneve v letu (poleg počitnic seveda). Vsi se že veselimo božiča in novega leta ter vsega, kar nam ta praznika pomenita in prineseta.

Foto: Matic Pandel

Skozi celo leto imamo kar nekaj posebnih dogodkov, ki imajo za nas in našo družino poseben pomen in se jih veselimo, povezani so z določenim obnašanjem, hrano, praznovanjem, simboliko. To so posebni običaji, **šege** v našem življenju. So pa tudi stvari, ki jih počnemo pogosto, so del našega vsakdanjika, tem rečemo **navade**.

Tudi pri tabornikih poznamo oboje, taborniške šege in navade. Ko živimo naše taborniško življenje, jih izvajamo in smo v njih udeleženi, česar se morda niti ne zavedamo. Da jih boste bolje spoznali, lahko z vodom osvajate večino Poznavalec taborniških šeg.

Klasične taborniške šege

Najbolj povezane z našo identiteto so tiste taborniške navade, ki so nam tako samoumevne, da

se jih sploh ne zavedamo. Okoli vratu imamo **rutko**, nosimo **kroj**, vsi se med sabo **fikamo**, imamo svoj **vod** in vodnika, ki sta najpomembnejša na svetu ta hip, namesto ploskanja **mrmramo**, se po **taborniško pozdravljamo** in morda imamo **taborniško ime**. Vse to pove, da smo taborniki in pripadamo posebni družčini, čeprav kakšen sošolec meni, da smo malo čudni.

Bolj pa se zavedamo dogodkov, ki v našem taborniškem življenju pustijo globlji pečat in trajen spomin. Tem rečemo taborniške šege. Najbolj nam ostanejo v spominu tiste, ki jim pravimo **obredi prehoda**. Gotovo se še spomnite, ko ste dobili svojo prvo rutko in nalog, ki ste jih morali opravljati, da ste lahko postali GG-ji. Med taborniške šege prehoda spadajo:

- **sprejem k tabornikom**, **svečana zaprisega** in podelitev prve rutice,

- **prehodi v starejše starostne skupine** in posebne naloge, ki vam jih pripravijo starejši v rodu, da dokazate, da si to zaslužite,

- **krst na taboru**, ki si ga za vedno zapomnite po pijači hrabrosti in vseh drugih neumnostih,

- **taborniške poroke**, poseben spomin na posebno osebo.

To so šege zato, ker imajo za nas večji, simbolni pomen, nam določajo mesto v taborniški skupnosti in se zaradi njih počutimo posebni ter povezani z drugimi.

Šege in navade, značilne za taborjenja

Na taborjenju se poleg krstov, porok in gozdne šole dogaja še marsikaj, kar spada med taborniške šege in navade. Lahko bi jim rekli taborne šege in navade, ker se dogajajo samo na taboru. Večini najljubša je **večerni ogenj** z večernim programom in ob začetku obvezen **pozdrav ognju**. Sem spadajo še **postavljanje ognja, prižiganje ognja, petje himne, pozdrav starešine, program ob ognju, petje in skeči**, petje pesmi **Dan je šel**, vse nam je znano in v resnici posebno. Taborne šege in navade, brez katerih taborjenje ni pravo taborjenje, so še **nočne straže, dežurstva, vodovi kotički, jutranja telovadba, pospravljanje in ocenjevanje šotorov** ter seveda **zbori, dviganje in spuščanje zastave**. Potem so

tu še posebne igre, kraja zastave, brez katere seveda ne gre, in nočne igre. Meni najljubša šega na taboru je **večni ogenj**, ki simbolično vzdržuje življenje v taboru in ponoči greje stražo. Zelo posebni so tudi **taborni in pionirski objekti**, kot so vhod v tabor, jambor za zastavo, ognjišče, sušilnica, stenčas in mali taborni izumi.

Taborniške šege in navade so za nas pomembne, ker razvijajo pripadnost taborniški organizaciji in gibanju, prenašajo izročilo iz generacije v generacijo ter razvijajo taborniške vrednote, hkrati pa popestrijo naš program in naše druženje. So tudi pomemben del taborniške duhovnosti. Skoraj v vsaki šegi, ki jo izvajamo, lahko najdemo vrednoto, možnost za razmislek, rast.

Če se redno udeležujete vodovih sestankov, izletov, zimovanj in taborjenj, potem vse že poznate. Za osvojitve večšine se lahko v vodu pogovorite, kaj vse te šege in navade, ki so zgoraj naštet, pomenijo vam in kako jih doživljate. Kot GG-ji lahko pomagate vodstvu pripraviti prehod MČ-jev v vašo starostno skupino ali na zimovanju pomagate pri pripravi večernega programa, krstov ali porok. In ker je ravno praznični decembrski čas, pripravite novoletno čajanko in nanjo povabite ostale GG-je iz rodu.

Foto: Pija Šarko

Bela brada, plašč, sani z jelenčki

Besedilo: Martin Justin

Danes veliki večini darila prinaša debeli mož v rdeči obleki, ki s severnega tečaja prileti na saneh, v katere so vpreženi jelenčki s svetlečimi se nosovi.

No, veliki večini darila prinašajo starši, prijatelji, babice in dedki, zato se je zanimivo vprašati, zakaj vsako leto tako aktivno oživljamo podobo tega ne-navadnega moža? Kako je sploh nastala in ali si jo je zares izmislila Coca-Cola?

Miklavž ali Božiček?

Božiček, kot ga poznamo danes, je v resnici zanimiva mešanica zgodovinskih in fiktivnih figur. Njegov izvor lahko najverjetneje najdemo v grškem škofu iz 4. Stoletja, svetem Nikolaju (Miklavžu). Že za časa svojega življenja je bil namreč znan po darovanju revnim. V srednjem veku je postal svetnik, na predvečer njegovega dne, 6. decembra, pa se je uveljavil običaj obdarovanja otrok v njegovem imenu oziroma njemu v čast, spomin. Danes se obdarujemo šele 25. predvsem zaradi reformacije: Martin Luther in protestanti so zanikali katoliške svetnike, zato so raje videli, da se otroke obdaruje v spomin na rojstvo Jezusa, ne nekega grškega škofa. Kljub temu se je ohranila tudi tradicija obdarovanja za Miklavža, ki jo še danes ohranja večina slovenskih družin.

Življenje in dogodivščine Božička

V Angliji, večinoma protestantski deželi, je sv. Nikolaja tako že v 16. stoletju zamenjal Božiček (Father Christmas), vesela, zabavna figura, ki prinaša mir in veselje. Prvi Božiček je že nosil dolg plašč (sicer zelene barve) in košato brado, glavni značilnosti vseh kasnejših upodobitev Božička. Kot del praznične tradicije se je zares uveljavil v 19. stoletju z zgodbo Charlesa Dickensa Božična pesem.

Moderni Božiček (po angleško Santa Claus iz nizozemske besede za Miklavža Sinterklaas) je tako nastal z združitvijo prinašalca daril, sv. Nikolaja, in veseljaka, ki pričara vesel božič, t. i. očeta Božička. Podoba, ki jo poznamo danes, je nastajala predvsem s pomočjo popularne kulture - s knjigami, filmi, reklamami. Bradat mož v plašču, ki vozi sani z jelenčki in pleza skozi dimnike, je nastal leta 1902 z otroško slikanico Življenje in dogodivščine Božička. Podoba pa se je dokončno utrdila s Coca-Colinimi reklamami, ki so prikazovale bradatega, okroglega moža, ki ga poznamo danes. Kljub velikemu vplivu teh reklam, ne moremo reči, da so si pri Coca-Coli izmislili takšnega Božička - že prej ga je namreč v reklamah uporabilo neko drugo podjetje. Poleg tega je, kot smo pokazali, podoba rezultat različnih, pogosto naključnih zgodovinskih okoliščin.

Stari Božiček. Vir: Wikimedia Commons

Zgradi si taborniško kariero

Besedilo: Stric Nic, slika: Maša Pušnik

Kot mlad gozdovnik ali gozdnica običajno ne razmišljaš, kaj boš počel pri tabornikih, ko boš dobil modro rutico. A prav je, da se začneš spraševati, kaj rad počneš, da bo potem odločitev lažja.

Vodov sestanek, taborniški izlet, taborjenje ali zimovanje. Vse te stvari imajo veliko skupnih točk. Ena izmed njih je, da si na njih še vedno udeleženec, za katerega program pripravljajo drugi starejši taborniki. Zavedati se je treba, da bo prišel dan, ko boš primoran zamenjati pozicijo in začeti pripravljati in izvajati program za druge mlajše tabornike. To boš lahko najbolje počel, če se boš ukvarjal s področjem, ki te najbolj zanima.

Kako najlažje vedeti, v katero smer bi rad šel? Tukaj ni enoznačnega odgovora. Najlažje je, če sam začutiš, kaj bi rad počel kot popotnik, popotnica. Rodovi potrebujejo največ vodnikov, zato bo zagotovo prva misel to delo. Če opaziš, da ti delo vodnika ne leži, ne obupaj nad taborniki. Rodovi potrebujejo veliko različnih znanj, da lahko program poteka nemoteno. Kuhar, skladiščnik, blagajnik, propagandist, medicinec, pionirec, orientacist ... Za vsako vlogo v rodu so potrebna drugačna znanja in veščine. Tako vedi, da se za vsako zanimanje, ki ga imaš kot gozdovnik, gozdnica, najde delo v rodu, ko boš prestopil k PP-jem. Najlažje je, če se še zdaj pogovoriš z vodnikom, kje te vidi v prihodnosti in v kateri smeri se vidiš ti. Vodnik te bo lahko napotil k osebi, ki podobno nalogo opravlja v rodu. Ta oseba ti bo v praksi pokazala, kako delo poteka, koliko časa ti vzame in katera znanja potrebuješ.

Seveda pa se za večino del, ki jih imate v rodu, najde tudi posebno izobraževanje, ki se ga lahko udeležiš. Tako obstajajo vodniški tečaji, specialistični tečaj življenja v naravi in pionirstva, orientacije in topografije, prve pomoči, Megamodul, taborniška akademija ... Ti tečaji so namenjeni nabiranju novih znanj, ki bi ti lahko bila v pomoč pri opravljanju določenega dela. Poleg tega lahko spoznaš veliko novih tabornikov iz vse Slovenije, s katerimi si lahko izmenjujete izkušnje.

Ustvarjalnost in praznično vzdušje

Besedilo: Davor Kržišnik - Jolbe, fotografija: Matic Pandel

Okrasje 🎄, praznično vzdušje ❄️ 🧑‍🎄 ❄️, nakupovalna vročica 🛍️, svetlobna gverila, prijetne vonjave z uličnih stojnic 🌬️ in še vse ostalo, kar pride z decembrom, je na poti!

Mesec obdarovanja, ko pridejo kar trije dobri gospodje, ki radi obdarujejo pridne, ko si še dodatno okrasimo domove, eksperimentiramo v kuhinji in razvijamo brbončice, vse to je december. In ravno to nam omogoča, da lahko preizkusimo, kako smo v (skoraj) preteklem letu 2017 razvili ali ohranili svojo ustvarjalnost.

Darila 😍

Seveda so darila na prvem mestu, ker so najpomembnejša (👁️ ho, ho, ho), vendar ni nujno potrebno, da so darila draga 💎 in kupljena v trgovini. Lahko jih naredimo sami, z lastnimi rokami 🖐️ 🖐️, potrebujemo le nekaj ustvarjalne žilice in časa. V vodu, s prijatelji ali v družini se dogovorite, da se boste letos obdarovali le z doma narejenimi darili. Ideje, kaj lahko naredite, najdete vsepovsod, čeprav raje prepustite domišljiji prosto pot 😊.

Voščilnice 📝✉️

Odličan način, kako nekomu polepšati praznike in kako lahko še dodatno ustvarjamo, so voščilnice.

Te so lahko bolj uradne, lahko so hudomušne in celo smešne in so zato primerne za katero koli priložnost. Torej, le papir in škarje ✂️ v roke in gremo.

Dekoracije 🎁 ❄️ 🧑‍🎄

Decembra si okrasimo domove 🎀, postavimo božično drevesce 🎄, kar je spet lahko priložnost, da preizkusimo svojo ustvarjalnost. Letos lahko naredite kaj drugače kot prejšnja leta, obrnite stvari na glavo 🔄 in si tako še dodatno zapomnite letošnje praznike.

Gastronomija 🍷 🍰

Polno dobrot, slaščic, obložena miza, božična pojedina, vse kar kliče po tem, da vmešamo še nekaj ustvarjalnosti. Lahko preizkusimo nov recept, lahko še posebej lepo okrasimo piškote ali pa preizkusimo začimbo, ki je nismo uporabili še nikoli. Če niste najspretnější v kuhinji, lahko pripravite poseben pogrinjek 🍷, ker jemo tudi z očmi 👁️ 👁️.

Rok raziskuje po spletu: Pinterest je lahko odličan vir za pridobivanje idej!

Kombinirajmo orientacijo z različnimi veščinami

Besedilo: Jona Mirnik

Osnove orientacije in topografije lahko ponudimo na veliko različnih načinov. Predvsem pa lahko orientacijo lepo združimo z najrazličnejšimi veščinami, ki niso povezane z orientacijsko panogo.

Z mlajšimi lahko npr. pripravite preprosto ploskovno skico (njiva, potok, travnik, gozd) vašega okoliša in nanjo nalepite slike živali, ki ste jih opazovali v različnih naravnih okoljih. Tako boste osvojili Ljubitelja živali.

Lahko narišete setveni plan za vaše cvetlično korito ali manjši vrtiček kot del osvajanja veščine Kmetovalec, Zeliščar ali Kuharski vajenec.

Člani lahko pripravijo lov na lisico, vsak do svoje izbrane užitne rastline, plodu ali gobe v gozdu ter tako osvojijo Poznavalca gozda ali Robinzona.

Na turističnem zemljevidu kraja označite, kje rastejo užitna zelišča za pripravo čaja in kdaj je čas nabiranja (v poštevek pride pri Zeliščarju 2, Vodiču po terenu, Vodiču po slovenski naravi 1).

Lahko pripravite skrivni vodov zemljevid, kjer na TTN ali DTK5 označite, kje v gozdu je najboljši material za postavitve ognja in kje imate postavljen skrivni vodov pionirski objekt, pa bosta Poznavalec gozda ali Nastanjevalec hitro vaša.

Na vodovem izletu v planine na planinski karti označite, kje ste naredili vodove fotografije in kaj se vam je na izletu pripetilo, ter združite Poznavalca fotografije, Poznavalca gora in Poročevalca.

Ali na zemljevidu označite, kje ste našli sledove različnih živali, da bi osvojili Stezosledca.

Lahko pa člani sami določijo optimalno pot za vožnjo s kolesi do bližnje kmetije, kjer se bodo spoznali s proizvodnjo sira, v žep pa bodo pospravili še Kolesarja, Vodiča po kraju ali Kmetovalca 2.

Načinov je nešteto!

Kranjska bunika

Scopolia carniolica

Besedilo in fotografiji: Kosobrin

Kranjska bunika ali kranjski volčič je zelo strupena rastlina iz družine razhudnikovk. Uspeva na vlažnih rastiščih, kot so bukovi gozdovi in skalnate soteske jugovzhodne Evrope od nižin do montanskega pasu.

Družina: razhudnikovke

Domača imena: bunika, lenkovec, mala norica, volčič, volčnjak.

Tuja imena: European scopolia (ang.), das Krainer Tollkraut (nem.), bijeli bun (hrv.).

Učinkovine: Je zelo strupena, podobno kot vsi ostali pripadniki razhudnikovk vsebuje znatne količine alkaloidov, l-skopolamin, atrosin, holin, batain, skopoletin, predvsem atropin. Vsebnost atropina je najvišja v koreniki, 0,45 %.

Listi in cvetovi

Ima temno vijolične cvetove na dolgih, visečih pecljih. Zraste do pol metra v višino.

Strupenost

Znaki zastrupitve se pojavijo 15-30 minut po zaužitju. Pri ljudeh povzroči neželene učinke, kot so lahko suha usta, žrelo, bolečine v očesu, meglen vid, omotica, aritmija in omedlevica, glavobol, slabost, bruhanje, dezorientacija, halucinacije, evforija, vzburjenost, kratkotrajna izguba spomina in v ekstremnih primerih tudi koma. Učinek traja do štiri ure. Zastrupitve z listi rastline nastopijo pri zaužitju približno 0,3 grama. Pri otrocih povzroči že 3-5 zaužitih plodov smrt v roku okoli 14 ur zaradi blokade dihanja. Smrtna količina za odrasle je približno 10 plodov.

Zdravilnost

Se pa uporablja tudi v zdravilne namene pod stroгим nadzorom zdravnikov. Pri Parkinsonovi bolezni, pri vnetjih šarenice in roženice, kot protistrup pri zastrupitvah z muskarinom, živčno-paralitičnimi bojnimi strupi ali nekaterimi rastlinskimi škropivi.

Zanimivost

Včasih so iz nje pripravljali ljubezenske napoje. V Sloveniji raste tudi redka forma *Scopolia carniolica* f. *Hladnikiana*, ki jo prepoznamo po tem, da ima cvetni venec znotraj in zunaj zelenorumen.

Losos z limono in maslom

Besedilo: Anja Novljan, fotografiji: Matic Pandel

Sestavine (za 4 obroke): 2 bučki, 2 stroka česna, 2 limoni, 4-6 lososovih filejev, 4 žlice masla, 4 vejice timijana, sol, poper, belo vino (izbirno)

Potrebščine: deska, nož, alu folija, stiskalec česna, vilica ali žlica

Čas priprave: 40 minut

Rok obuja spomine na poletje: Losos vam bo hitro pričaral morsko vzdušje, če ste med tistimi, ki zime nimajo najraje!

Bučki in limoni narežemo na rezine, malo tanjše od enega centimetra. Na sredino pripravljene folije namažemo maslo. Na isto mesto eno poleg druge zložimo rezine bučke, tako da dobimo prvi sloj jedi. Bučke začинimo s soljo in poprom, nato pa nanje položimo nekaj rezin limone, na limono pa file lososa. Najlažje je kupiti v trgovini že pripravljene fileje, ki so manjši in jih ni treba razkosavati. Lahko pa bi poskusili tudi z večjim kosom. Kože ne odstranjujemo.

Vse skupaj dobro solimo in popramo, dodamo še žlico masla in stisnjen česen, na vrh še vejico timijana. Če nimamo timijana v vejici, lahko dodamo tudi drobljenega. Prednost tistega v vejici je, da med kuhanjem hrani dodaja aromo in po kuhanju ga lahko odstranimo. Po želji dodamo tudi malo belega vina. Vse skupaj dobro zapremo, vendar pazimo, da ostane dovolj prostora za kroženje zraka. Paketek postavimo ob žerjavico (ne neposredno na najbolj vroč del) in pustimo, da se kuha 10-12 minut. Losos je hitro pripravljen, vendar vseeno pazimo, da ga na ognjišču ne pustimo premalo časa. Po kuhanju limono in vejico timijana odstranimo, ostalo še toplo pojemo.

Ozrimo se okoli sebe

Besedilo: Lucija Rojko, fotografija: Matic Pandel

Bližajo se prazniki. To je čas, ki v nas vzbuja različne asociacije. Večinoma prijetne. Druženje z bližnjimi, dobra hrana, okrašeni domovi in ulice, razne praznične dogodivščine ...

Neprijetne asociacije so lahko za nekatere zgolj spomin na občutek prenajedenosti od vseh dobrot, ki se ponujajo z vseh koncev (doma, v šoli, službi), ali pa razočaranje ob prejetem darilu, ki morda ne ustreza čisto temu, kar smo si zamislili. Obstaja pa še druga plat praznikov.

Praznični čas je čustveno bolj intenziven kot druga obdobja v letu. Tistim iz socialno šibkejših okolij, tistim, ki so težko sami, nimajo dovolj hrane, oblačil, toplega doma in si ne morejo privoščiti skromnejšega praznovanja z družino, čeprav si tega zelo želijo, je še težje v tem času, ko nam družba nekako narekuje določeno vedenje. Pritiski se povečujejo in stisk ljudi je več. Sploh tistih, ki imajo otroke, in pa otrok samih.

V namen skrbi za socialno šibkejše, tudi v času praznikov, poznamo kar nekaj akcij in dobrotelnih prireditev. Če malo raziskujemo po internetu je teh akcij veliko, osredotočene so na različne regije, skupine ljudi. Dejstvo je, da jih še vedno ni dovolj, da bi pokrili vse, ki bi si jih želeli. Hkrati drži tudi, da posamezne dobrotelne akcije in delo nevladnih organizacij ne rešujejo vsesplošne problematike v naši družbi. Najbolje je, da si vsak najde neko svojo različico dobrotelnosti.

Še bolje pa, če izkoristimo priložnost za nove izkušnje in se organiziranja dobrotelne akcije lotimo kar sami, s svojimi taborniškimi prijatelji. Vprašamo se lahko, kdo v naši bližnji okolici (član v rodu, sošolec, sosed ...) bi morda potreboval pomoč oziroma kaj lahko naredimo za nekoga in to že z zelo malo truda.

Zanimiva akcija, ki lahko služi kot ideja za izvedbo v taborniških vodah ali pa v kateri lahko sodelujemo kot posamezniki, je akcija Božiček za en dan. Preprost projekt, ki deluje tako, da izdeláš škatlo, jo napolniš z darovi in odneseš na zbirno mesto. Organizatorji poskrbijo, da gre darilo v prave roke. Lansko leto so razdelili več kot 10.000 daril. Letos boste verjetno prepoznali za darovanje v tej akciji, na katero se lahko prijavite drugo leto. Lahko pa darujete tudi drugače, več o tem izveste na bozicekzaendan.si.

Rok je raziskoval: Otroci uržejo usako leto več tisoč pisem, naslovljenih na Božička ali dedka Mraza, v poštni nabiralnik. Pošta Slovenije je za organizacijo teh pisem zadolžila poštarja Paulija, ki med prazniki pomaga Božičku v Sloveniji.

Opazujmo decembrski meteorski roj

Poleg poletnih Perzeidov so **Geminidi** najbolj znan meteorski roj v letu. Značilnost vseh meteorskih rojev je, da se ponovijo vsako leto vsak ob svojem času. Gre za povečano število utrinkov, ki jim je skupno to, da izhajajo iz iste točke na nebu. Tej točki pravimo **radiant** roja; roj dobi ime po ozvezdju, v katerem se nahaja radiant. Čas Perzeidov (iz ozvezdja Perzej) je tako okoli 11. Avgusta, medtem ko Geminide (iz ozvezdja Dvojčkov) lahko opazujemo okoli 13. decembra. Običajno je za nastanek meteorskih rojev kriv nek komet, ki je nekoč prečkal Zemljino tirnico in za seboj pustil svoje ostanke. Ko Zemlja, potujoča po tirnici, pride do tega mesta, se zgodi meteorski roj.

V zgodovini je že kar nekaj kometov prečkalo Zemljino tirnico na različnih mestih, zato imamo skozi leto več različnih rojev. Vsak roj ima tako nekega "očeta", ki je za seboj pustil sledi. Ko gre Zemlja skozi območje teh ostankov, nekateri izmed njih padejo proti Zemlji in zgorijo v atmosferi. Opazovalec s površja Zemlje vidi utrinek, ki je videti, kot bi se utrnila zvezda.

Čeprav so Geminidi med najbolj poznanimi roji, pa "oče" Geminidov zelo dolgo ni bil poznan. Tirnice po številu sicer pogostih in svetlih Geminidov se nikakor niso ujemale z nobenim od znanih kometov. Šele leta 1983, ko so Američani skušali spraviti pod kontrolo ostanke svojih in ruskih ostankov raket ter satelitov v orbitah okoli Zemlje, so po naključju odkrili tudi asteroid, ki je leta 1985 dobil končno ime **3200-Phaethon**. Ameriški astronom Fred Whipple je primerjal njegovo tirnico s tirnicami 19 Geminidov

tisto leto in ugotovil, da se tirnice neverjetno dobro ujemajo. Asteroid 3200-Phaethon ima neobičajno ekscentrično tirnico, ki bolj spominja na tirnice kometov, zato so ga imenovali tudi kamniti komet. Asteroid 3200-Phaethon spada med Zemlji grozeče objekte, saj gre za 5 km veliko skalo, ki se občasno približa našemu planetu. Od odkritja do danes nam je bil najbližje 10. decembra 2007, ko je letel mimo Zemlje na oddaljenosti 18 milijonov kilometrov, kar je za astronomske razmere sorazmerno malo. Še bližje bo asteroid letel ta mesec, in sicer 17. decembra, ko bo od Zemlje oddaljen le 10 milijonov km. Na le tri milijone km pa se bo približal 14. decembra 2093.

V dneh okoli letošnjega 17. decembra bo asteroid 3200-Phaethon viden tudi s pomočjo manjših teleskopov, morda celo le daljnogledov. 12. decembra bo v bližini svetle zvezde Kapele v Vozniku, 14. decembra se bo gibal skozi ozvezdje Perzej, od 15. do 17. decembra bo potoval skozi Andromedo in nato skozi Pegaza. Sij je težko napovedati, vsekakor bo najsvetlejši okoli 17. decembra, ko bo tudi visoko na nebu. Luna bo 18. decembra v mlaju, tako da ne bo motila opazovanj. Ob zadnjem srečanju leta 2007 je bil sij asteroida celo dvakrat svetlejši, kot so pričakovali. Vsekakor predlagam ogled letošnjih Geminidov v nočeh okoli 13. decembra, ko lahko zaradi hkratne prisotnosti njihovega "očeta" pričakujemo celo več utrinkov kot običajno.

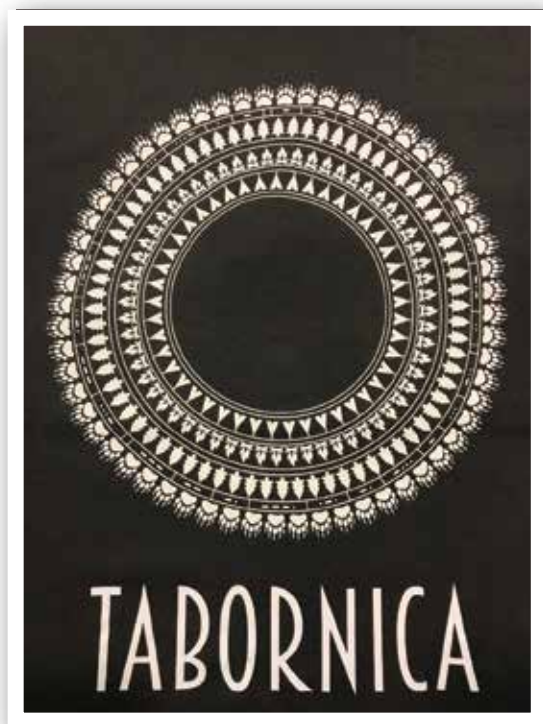
Meteorski roj Geminidov leta 2012 nad observatorijem v Čilu. Foto: ESO/Gianluca Lombardi

Kako gradimo taborniško identiteto?

Besedilo: Katarina Miklavc

Delimo si vizijo z več tisoč taborniki po celem svetu, v Sloveniji dosegamo to vizijo preko programa za mlade, rodovi pa v svojih lokalnih okoljih skrbijo, da mladim nudijo prostor, kjer se prvič srečajo s taborniškimi življenjem in vrednotami.

Roverway 2016: Napis tabornik oz. tabornica se nahaja pod mandalo.

Pri tabornikih se srečamo z ljudmi s podobnimi vrednotami, interesi in življenjskim slogom. Ob tem se počutimo, kot da smo našli svoje sorodne duše in prijatelje za življenje, kar drži, ker so to osnovni elementi, ki oblikujejo identiteto skupnosti. Vsaka skupnost je za svoj obstoj odvisna od simbolov, s katerimi se njeni člani identificirajo in s tem pridobijo kulturo skupnosti. Simboli, s katerimi se v taborništvu identificiramo in ločimo od drugih organizacij, so rutka, kroj, šege in navade ter vse pogostejše tudi slogani, ki jih nosimo na rodovih puloverjih, majicah.

Kolektivna in individualna identiteta

S kolektivno identiteto se najpogosteje srečamo znotraj sociologije in antropologije, z individualno identiteto se ukvarja psihologija. Vsi podatki, povzeti v nadaljevanju, so črpani iz dela antropologa Jake Repiča in dela psihologinje Asje Nine Kovačev.

Vsaka kolektivna identifikacija skupine nastane v interakciji z drugimi skupinami. To pomeni, da šele ko dojamemo, kako se naše delo in vrednote razlikujejo od drugih skupin, postanemo skupina z določeno identiteto. Kot člani skupine oblikujemo kolektivno identiteto, kar je pomembno z vidika zadovoljevanja naše potrebe po varnosti in vključenosti. Iz občutka vključenosti se razvije občutek pripadnosti, ki se pojavi zaradi skupnih interesov članov. V taborniški organizaciji gremo korak dlje in se srečamo z občutki lojalnosti, ki se povezujejo z močnimi čustvi. Gre za občutek zavezanosti skupini, ki se pojavi zaradi močnih čustvenih izkušenj, ki jih doživimo znotraj skupine. Kolektivna identiteta vpliva tudi na šege in navade, na življenjski slog, omogoča komunikacijo z drugimi člani in določa pravice in dolžnosti članov skupine.

Simboli so stvar dogovora

So ključni element za obstoj in ohranjanje identitete. Simboli so stvar dogovora, so razumljivi za vse člane skupine in imajo povezovalno funkcijo. Antropologi so v svojih raziskavah skupnosti ugotovili, da "šele simboli, ne struktura, omogočajo posamezniku, da se identificira s skupnostjo, zato obstaja skupnost predvsem v glavah, v mišljenju in šele nato v dejavnih njenih članov" (Repič, 2006, str. 33). S tem se navezujem na misel, da skupnost tvorimo z enako mislečimi ljudmi, kar posledično vodi v podoben način preživljanja časa in življenjski slog.

Svetovna skavtska konferenca 2014: Vidimo ilustracije tabornika, ki kuha, fotografira, uporablja kompas in postavlja šotor.

Materialni simboli

Življenje v materialistični družbi je vplivalo na širjenje nabora simbolov, ki jih povežemo s taborništvom. Znotraj organizacije so predmeti, kot so rodovi puloverji, majice, lončki in plastenke, postali del identitete rodov. Kar jim daje funkcijo povezovalja in identifikacije niso predmeti sami, ampak napisi in ilustracije, ki služijo kot slogani in prikaz našega dela ter so odsev našega razumevanja vpliva in pomena taborništva za nas. Kot slikovni prikaz naše organizacije na različnih predmetih pogosto uporabimo ilustracije, ki prikazujejo naše aktivnosti.

S ponosom nosimo in uporabljamo predmete s temi napisi in ilustracijami, ker se z njimi poistovetimo ter kažemo svojo pripadnost in lojalnost organizaciji.

Služijo tudi kot opomnik, kaj je taborništvo za nas, in nas na vsakodnevni ravni in ob uporabi opominjajo, da smo del organizacije, ki nam da veliko več kot le poznavanje večšin preživetja v naravi.

Primeri sloganov

Zlet za vzlet - vseslovenski tabor 2017

Zaradi izzivov živimo - tečaj za vodje

Koroška metoda - Rod koroških jeklarjev Ravne na Koroškem

Rutka pušča sledi - Rod pusti grad Šoštanj

Čutm JPN - Južnoprimorsko-notranjsko območje

Viri

- Kovačev, A. N, 1996. Identiteta med individualizacijo in kolektivizacijo. Psihološka obzorja, vol. 3, št. 5, str. 49-66.

- Repič, J., 2006. Po sledovih korenin, str. 31-35.

Foto: arhiv Zleta 2017

Zastavljena vizija ...

Kot novopečena glavna in odgovorna urednica sem si tri leta nazaj zadala tri področja, ki sem jih želela okrečiti. Osvežitev vsebin v reviji je zajemala dodatno motivacijo GG-jev, razvoj novih rubrik in pridružitve novih avtorjev. Povečanje spletne prisotnosti revije je zajemalo uvajanje spletne urednice ter razvoj strategije spletnih objav, digitalizacija arhiva revije pa skeniranje letnikov 1951-1998, ki jih imamo le v analogni obliki, ter ureditev spletnega arhiva, po katerem bi lahko brskali. Poleg tega sem si želela prispevati k cilju Komisije za odnose ZTS z javnostmi: izboljšati dvosmerno komunikacijo v ZTS.

... in izvedljiva resničnost

Za marsikaterega od ciljev smo nato z ekipo ugotovili, da bo trd oreh, po poti pa smo se posvetili še novim izzivom. Število članov razširjenega uredništva, ki zajema vse stalne ustvarjalce revije, se je povečalo s 26 na 35 članov, ob tem smo našli še vsaj 30 občasnih avtorjev, ki pogosto prispevajo vsebine. Naša družina je rasla predvsem v smeri mlajših in novih imen.

Uvedli ali osvežili smo številne rubrike v reviji in pripravili več serij in odmevnejših prispevkov ter v zadnjem letniku vpeljali mesečne teme, s katerimi smo povrtali tudi v ne ravno preproste teme, kot je npr. vključevanje članov v procese odločanja. Ilustrirani ambasadorji revije so bralce bolj ali manj uspešno opozarjali na pomembne informacije, povečali smo tudi spletno prisotnost revije z organiziranim delovanjem na omrežju Facebook.

Ob tem smo dosegli nekaj prelomnic: praznovali smo 60. letnik revije in doživeli rekordno naklado revije, ki se je s 6400 povečala na 7010 izvodov ter nam s tem dala še več zagona ter občutka odgovornosti do tega, kar počnemo. Na ocenjevanju naše organizacije s strani WOSM-a (ocenjevanje GSAT) smo prejeli zelo visoko oceno.

Po več letih smo znova izvedli anketo o zadovoljstvu bralcev in to prvič v tem obsegu. Pokazala nam je, kako naši bralci zares dojemajo določene dele revije.

Uspešno smo ohranili vseh 11 številok revije Tabor, ko smo leta 2015 prejeli pobudo, da pripravimo predlog za ukinitve ene od številok in s tem začasno razbremenimo finančno stanje ZTS. Optimizirali smo procese, povezane z revijo, v finančnem in informacijskem smislu ter prvič pričeli beležiti vrednost oglasov

v reviji, zaradi česar zdaj vemo, da letno izkoristimo približno 12.000 € vreden oglasni prostor v reviji, povečini za promocijo taborniških aktivnosti. Želeli smo tudi prenoviti cenik oglasnega prostora v reviji ter za njegovo upravljanje poiskati prostovoljskega tržnika, a se nihče ni odzval, za prenovo cenika pa bi potrebovali še podporo strokovnjakov.

Tukaj je še nekaj neizvedenih aktivnosti: kljub načrtovanim obiskom na več taborniških izobraževanjih, kjer bi predstavili, kako revijo izkoristiti v polni meri, smo zaradi že tako obremenjenih avtorjev to idejo začasno opustili. Poskusili smo vzpostaviti digitalni arhiv revije, a je to tehnično gledano zelo zahteven projekt, ki ga bomo v nekoliko skromnejši varianti vseeno poskusili izpeljati v 2018. Kandidirali smo za več priznanj in razpisov, a do zdaj na žalost neuspešno. S svojim delom smo spodbudili nastanek alternativnega medija Novi Tabor, ki nam je omogočil ponoven premislek o uredniški usmeritvi revije.

In letnik LXIII?

Za vse skupne premisleke, dolge ure, vedno sveže ustvarjanje, vztrajanje in učinkovito hitenje, kadar nas je lovil čas, bi se rada zahvalila vsem, ki ste v letih 2015-2017 prispevali k reviji. Še posebej velika hvala pa **Zali Šmid, Petri Grmek, Maticu Pandlu, Martinu Justinu in Igorju Bizjaku.**

A Tabor ne bi bil taborniška revija, če ne bi prehajal iz mladih v mlajše roke. Zato je čas za nov obraz v ospredju Taborove ekipe. To bo odgovorna urednica **Suzana Podvinšek**, ki bo postala sedma ženska predstavnicica v tej vlogi. Ob sebi bo kot lektorico imela **Nežo Slosar**, kot urednico strani za MČ-je pa **Mašo Pušnik**, vse so se v preteklih mesecih že uspešno uvajale v novih vlogah.

Vabilo ustvarjalcem

Vsi novinarji, fotografi, ilustratorji, oblikovalci in drugi ustvarjalci ste vabljeni, da se pridružite Taborovi ekipi. Pišite nam na revija.tabor@taborniki.si, veseli bomo vaših predlogov!

Dobra ekipa ustvari dobro revijo

Besedilo: Nina Medved, fotografija: Jerneja Videmšek

Suzana Podvinšek se je v zadnjih letih izkazala kot angažirana rodova propagandistka, zanesljiva sodelavka našega uredništva in nadarjena fotografinja, poleg tega ima zelo "taborniško" strokovno podlago - iz gozdarstva in obnovljivih gozdnih virov. Ker bo z januarsko številko prevzela vajeti urednikovanja letnika LXIII revije Tabor, sem jo prosila za nekaj misli, da jo lahko tudi bralci nekoliko bolje spoznate.

Imaš široko paleto talentov. Vpisana si bila v umetniško gimnazijo za področje petja in viole, zadnje čase razvijaš ročne spretnosti in hobi šivanja, tvoje fotografije narave in portreti so krasili številne strani revije Tabor in lokalnih medijev, si tudi prekaljena vodnica in vodila si zadnji vodniški tečaj v vašem rodu. Skrivaš še kakšne druge talente?

V življenju si vedno znova zastavljam nove izzive in cilje, ki jih želim uresničiti ali se jim vsaj približati. Sem tudi velika ljubiteljica hribov in gora, uživam v harmoniji narave. Z vlogo urednice želim razvijati dosedanja znanja in spretnosti, harmonijo narave pa prenesti tudi v komunikacijo in pisanje.

Z nami sodeluješ kot propagandistka in fotografinja že več let. Izpod tvojega peresa smo brali nekatere aktualne prispevke, zadnje leto si prečesala vsako številko, da bi pripravila aktualne vsebine za naše člane na spletu. Katere rubrike najpogosteje prelištaš kot bralka? Kje in kdaj prebiraš Tabor?

Zagotovo je v vsaki številki rubrika, ki je nekaj posebnega, ima sporočilo, idejo ... Zato največkrat preberem celotno revijo. Nekako pa se oko vedno najprej ustavi na sklopu Igra, kjer pridobim ideje za svoj vod, pri rubriki Vihar v glavi, Z ognjišča, Astronomija in Taborniška skrinja, na seznamu so velikokrat tudi druge rubrike. V zadnjem času sem revijo dobila prej v elektronski kot tiskani obliki, zato sem jo pogosto prebrala kar za računalnikom, a je kakšen del ostal neprebran, za tistega sem si potem vzela čas v naslonjaču.

Odkar sva začeli s "primopredajo", si dobila vpogled v delo uredništva revije. Katerega dela uredniške vloge se najbolj veselíš?

S pogledom v ozadje sem spoznala, kaj vse je revija Tabor, kakšna ekipa stoji za vsako posamezno številko, koliko je vloženega truda in časa, kaj vse sporoča in daje revija ... Veselim se prav vsakega dela z uredniško ekipo, pisci in propagandisti, čeprav vem, da se moram še marsičesa naučiti.

Predvsem pa je zelo pomembno, da (je) vsako izdano številko ustvari(la) ekipa in ne posameznik. Dobra ekipa ustvari dobro revijo.

Kako vidiš vlogo tiskane revije v tem hitrem svetu všečkov, memov, novičnikov? Misliš, da nekoč ne bomo več imeli tiskane revije?

V vsej poplavi novic, hitrega tempa življenja in ob nepredstavljivo hitrem tehnološkem razvoju mislim, da je tiskana revija tisto, kar te nekoliko ustavi, da si vzameš čas in prebereš, kaj se dogaja na področju taborništva. Glede na tehnološki napredek mislim, da lahko pridemo tudi do te faze, ko bo revija le v elektronski obliki.

Zagotovo prinašaš tudi druge nove ideje v delo uredništva. Nam lahko že zdaj zaupaš, čemu boš posvetila največ energije in kaj bi rada sporočila bralcem, da lahko pričakujejo?

Želim ohraniti nivo, ki ste ga ustvarili uredniki pred menoj. Mislim, da ima revija trenutno dobro strukturo ter zajema različna področja in teme, kar želim ohraniti tudi v prihodnje, za zdaj želim le kakšni rubriki dodati malo svežine. Bralcem pa sporočam, da naj še naprej prebirajo in raziskujejo revijo ter kdaj pokukajo tudi v rubrike, ki jih sicer ne preberejo. Zagotovo bodo odkrili kaj nepričakovanega in zanimivega.

Razpis volitev organov ZTS za mandatno obdobje 2018-2021

Volilna komisija v sestavi Anja Novljan, Ivo Štajdohar in Urban Lečnik Spaič razpisuje volitve za mandatno obdobje 2018-21. Volitve so namenjene temu, da skupaj sooblikujemo pot za naprej. Zato vabimo vse kandidate/ke, ki si želite tvorno prispevati k razvoju taborništva v Sloveniji in svetu, da se posvetujete s svojimi načelniki/cami, starešinami, prijatelji/cami, taborniki/cami in zberete pogum, da stopite na pot delovanja na nacionalni ravni.

Na skupščini bomo v skladu s Statutom ZTS volili tabornice in tabornike na naslednje funkcije:

- Starešina ZTS
- Načelnik/ca ZTS
- Izvršni odbor ZTS:
 - Načelnik/ca programa za mlade v ZTS
 - Načelnik/ca za vzgojo in izobraževanje ter delo z odraslimi v ZTS
 - Načelnik/ca za mednarodno dejavnost ZTS
 - Načelnik/ca za odnose ZTS z javnostmi
 - Zakladnik/čarka ZTS
- Nadzorni odbor ZTS - trije člani
- Častno razsodišče ZTS - pet članov

Razpis in prijavni obrazec najdete na Stenčasu med zadnjimi novicami, rok za prijavo pa je **1. 2. 2018**.

Zapisnik 36. Skupščine ZTS overjen in objavljen

Na Stenčasu je med dokumenti objavljen zapisnik 36. skupščine ZTS, ki je potekala 18. 3. 2017 v Šoštanjcu.

Članarina 2018

36. Skupščina ZTS je odločila, da bo višina letne članarine, ki jo rodovi odvedejo na ZTS, v naslednjem triletnem obdobju do leta 2020 enaka kot v letu 2017. Torej tudi letos velja za posameznike 14,54 € na člana in za rodove: 81,94 €. Več na Stenčasu.

Dobrodelnost vas nič ne stane

Taborništvo sloni na prostovoljcih. Da bi tudi njih lahko nagradili drugače kot samo z nasmehom, jim bomo v ZTS omogočili izvedbo kakovostnega programa, namenjenega samo njim samim. Sredstva za to pa nam lahko pomaga zbrati prav vsak zaposleni posameznik.

Vsak davčni zavezanec namreč lahko izbere do pet nevladnih organizacij, ki so nosilke statusa delovanja v javnem interesu, in jim s tem nameni del dohodnine. Možnost donacije imate vsi, ki oddajate dohodninsko napoved, skupno pa lahko namenite do **0,5 % dohodnine**. Takšna donacija vas nič ne stane, saj gredo ta sredstva sicer v državni proračun.

Darujete lahko Zvezi tabornikov Slovenije ali pa lokalnemu taborniškemu društvu. Več podatkov najdete na spletni strani **taborniki.si pod zavihkom Organizacija, naslov Dohodnina**. Hvala od srca!

Zlet 2017 nagrajen na državni ravni

Jasna Vinder, Blaž Zupančič, Uroš Burič in Urban Lečnik Spaič so kot glavni organizatorji 27. novembra prejeli **državno priznanje za izvedbo izredno uspešnega, odmevnega in koristnega projekta v mladinskem sektorju: Zlet Zveze tabornikov Slovenije 2017**. En velik M za celotno ekipo Zleta!

Iz obrazložitve:

Na dogodku je sodelovalo tisoč mladih, ki so imeli možnost, da aktivno sooblikujejo program dogajanja. /.../ Motivacijo mladih je zlet povečal z opolnomočenjem in ozaveščanjem mladih o njihovih možnostih za aktivno sooblikovanje prihodnosti, tako v lokalni kot tudi v globalni skupnosti. Dogodek je mladim ponudil priložnost, da so spoznali, da je s postavljanjem ciljev, dialogom, sodelovanjem in angažiranostjo mogoče vplivati na dogajanje in sprožiti spremembe v družbi. Predvsem pa je dogodek mlade spodbudil k udejstvovanju v mladinskih organizacijah.

Neobičajen knjižničar

Jošt Derlink

Besedilo: Tea Derguti, fotografija: David Lotrič

KNJIŽNICA

REČI

SAVSKO NASELJE

OD 21. 1. 2015

V DOMU SKUPNOSTI
NA BELOKRANJSKI ULICI 6

Vstop v Knjižnico reči v Savskem naselju je nekakšno potovanje skozi čas, pa ne samo zaradi vrednot, ki jih ponuja in so nam bile nekoč bližje, ampak tudi zaradi opreme prostora: kraljevi stoli, omare iz šestdesetih, retro zložljiv likalnik in tudi knjižničar Jošt Derlink. Kot sodelavec prostoRoža koordinira projekt, katerega namen je ponuditi Savčanom dostop do skupnostnega prostora in izposoje stvari, ki jih ne rabiš vsak dan. Je pisec portala, ki razvija lokalni turizem, Spotted by locals, kjer lokalci za turiste pišejo o najljubših koticah v svojih mestih. Sodeluje pri Izmenjevalnici Rdečega križa, kjer lahko prineseno hrano zamenjate za vintage obleke, ki jim ostajajo v skladišču. Nikoli ni bil tabornik, se je pa udeležil akcij Rašiškega rodu. Ker sva želela udariti kontro upravljivosti v decembru, sva spregovorila o zaenkrat edini knjižnici reči v Sloveniji.

Kako je delati v takšni knjižnici?

To zame ni "delo", je projekt, v katerega verjamem. Morda ne gre toliko za participativni urbanizem, kar je bila tema moje diplomske in praksa, ampak gre še vedno za vključevanje v lokalno skupnost. Pomembno je, da se znebimo starih potrošniških navad in načina

življenja. Najbolj plastičen primer je "bormašina", za katero so v tujini naredili študijo in ugotovili, da je povprečno v uporabi 13 minut na leto. Nima smisla, da jo en uporabnik uporablja tako malo, preostanek leta se pa na njej nabira prah.

|| Najbolj plastičen primer je "bormašina", za katero so v tujini naredili študijo in ugotovili, da je povprečno v uporabi 13 minut na leto.

Kje ste dobili idejo?

Prva knjižnica reči Leila se je odprla leta 2010 v Berlinu, mi smo dodelali njihovo idejo in ostajamo z njimi v kontaktu. Letos se je število knjižnic reči v Evropi dvignilo na 20. V Skandinaviji izposojajo le opremo za prosti čas, v Kanadi orodje, potem so tu še manjše iniciative. Drugje knjižnice bazirajo na prostovoljstvu, v Ljubljani pa je šlo v prvi vrsti za sodelovanje skupine prostoRož z iniciativo Slovenia Coworking in dvema javnima partnerjema: občina nam je odstopila prostor, finančna sredstva za zagon projekta je zagotovila Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije.

Zagnali ste jo v okviru projekta celovite urbane prenovе Savskega naselja ...

Ena od delovnih skupin se je ukvarjala s ponudbo družabnih dogodkov v naselju in domom skupnosti. Posamezniki niso imeli dostopa do dvorane v Domu krajevne skupnosti, ker v njem delujejo pretežno društva in je ves čas zasedena. Ta prostor je želel prostoRož preurediti tako, da bi se ga dalo brezplačno uporabljati, če bi kdor koli hotel kaj organizirati. Hkrati se je skupaj z iniciativo Slovenia Coworking oblikovala ideja o knjižnici reči. Trenutno gostimo 7-10 dogodkov na teden, tečaje, delavnice, predavanja, večere družabnih iger ... Tako smo postali tudi nekakšna knjižnica večšin.

Kdo so njeni uporabniki?

V Savskem naselju jo poznajo, je pa res, da predstavljajo Savčani le 30 % uporabnikov. Tu so še ljubljanski študenti, mlade družine, etični potrošniki, socialno ogroženi ... Odlični primer so Erasmus študenti, ki pridejo za pol leta v Slovenijo in se jim v tem času ne izplača kupovati multipraktika.

Nekje imate zapisano, da souporaba krepi zaupanje v sočloveka.

Zgovoren podatek se mi zdi, da v treh letih obstoja knjižnice niti ena reč ni bila ukradena. Parkrat se je res zgodilo, da se je predmet pokvaril, vendar je pri nekem predmetu iz druge roke težko določiti, ali je

bil že toliko dotrajan ali je bila to krivda uporabnika. Poglej po drugi strani BicikeLJ, vsi si ga izposojamo, ga delimo z mnogimi ljudmi, če se kar koli zgodi, ti direktno trgajo s kreditne kartice, pa je vseeno 30.000 uporabnikov.

Za vsakega se najde način, kako se lahko pridruži knjižnici. Včlaniti se lahko s plačilom letne članarine, donacijo predmeta iz liste želja ali prostovoljskimi urami. Poanta celotnega projekta je, da se gradi na stopnji zaupanja.

Skupne značilnosti uporabnikov?

V drugem letu se je zgodil preskok od tistih, ki so knjižnico idejno podprli, pa je niso zares uporabljali, do bolj pragmatične skupine, ki vidi prednosti v izposoji. Npr. oče samohranilec se je včlanil v knjižnico, ker je rabil ideje, kaj bi počel s svojo hčerko, ki jo dobi enkrat na teden. Pri stvarih, kot so voziček in hojca (zdravstveno zavarovanje krije samo eno izmed teh) lahko z izposajo ugotovijo, kaj od tega jim bolj ustreza.

Želite, da tovrstne knjižnice vzniknejo še drugod, zato ponujate na spletni strani Priročnik vzpostavitve knjižnice reči.

Na začetku je važno, da imaš prostor, potem je pa odvisno, kako se okoli tega organiziraš. V Zagorju se recimo dogovarjajo s študentsko organizacijo. Lahko je to mreža ljudi, ki si izposoja. V Zürichu se med sabo dogovorijo prebivalci enega bloka in si na poštne nabiralnike nalepijo, kaj lahko posodijo, in ko nekaj rabiš, greš do tistega sosedu in si izposodiš.

Zakaj komu tovrstne ideje niso blizu?

Knjižnica reči je nadomestek za nekaj, kar je včasih čisto lepo delovalo. Šel si do sosedu in ti je posodil. Morda je problem, da ne poznamo svojih sosedov. Savsko naselje je bilo 60 let nazaj prepoznano kot zelo kakovostno tudi zaradi bogate socialne mreže, potem se je pa to malo izgubilo.

V kontekst je potrebno vzeti tudi razliko med zahodno Evropo in postsocialističnimi državami. V socializmu se je ogromno gradilo na skupnostnem duhu, v 90. letih pa se je zgodil preobrat v individualizem. Imeti vse je bila kontradikcija staremu režimu. Zdi se mi, da zaradi tega tovrstne stvari pri nas včasih potrebujejo več časa, da se primejo.

Za konec pa še posebna decembrska akcija ...

Članstvo lahko podarite in tako prijatelju poklonite celo knjižnico stvari, na katerih se ne bo nabiral prah. Ob nakupu treh članstev se članarina zniža z 20 € na 10 €.

Resnična čarovnija brezmejnih izzivov

Besedilo: Neža Slosar, fotografija: Nina Medved

Popotniki in popotnice: ste neorganizirani, nimate programa, ste nesamostojni, da ne omenjamo vaše angažiranosti, če posplošimo, ste malo odveč.

Vi ne veste, kaj bi sami s sabo, mi* pa še manj vemo, kaj bi pravzaprav z vami. Vsak rod se je znašel po svoje. Glavni cilj in sreča pa je, če preveč mladih med 15. in 21. letom ne zapusti naše organizacije.

Če danes pomislim, je bil glavni problem to, da v resnici nismo bili kos PP-jem. Dojemali smo jih kot najstnike polne kapric, ki so z vsemi svojimi adolescenčnimi muhami nesposobni, najprej smiselnega odločanja, potem pa še odgovornosti, ki jih te odločitve prinesejo. In želeli smo jim pomagati. Pravzaprav zelo po šolsko pomagati. Zanemarili smo temeljno taborniško učenje preko izkušenj - saj za PP-ja ni več izkušnja, če sam postavi bivak, ker se je tega načeloma že naučil, četudi gre za 10 metrov dolg bivak. Toliko bolj smo bili prepričani, da bo zrastel, če mu serviramo svoje znanje reševanja problemov - bom jaz vse naredil, ti pa boš vodja akcije, ni panike, nič ni treba delat'.

Pa smo novembra 2017 pripravljeni in sposobni, da to miselnost, ta način dela obrnemo na glavo in se podamo na pot, ki jo bomo hodili prvi in prvič?

Po usposabljanju za coache PP, ki je potekalo v Kreativnem centru Poligon od 3. do 5. novembra, organizirano v okviru projekta TAPOS, si upam reči, da je ta način, četudi mogoče edini, pravi. Usposabljanje se je začelo polno entuziazma in pričakovanj, za kar so med drugim gotovo "krive" tudi Neža Krek, Vesna Bitenc in Sabina Đuvelek, vse mojstrice coachinga. Vendar je začetni adrenalin kmalu popustil našemu

razumu, ki nam je začel povsem argumentirano dopovedovati, da pa mogoče to le ni tisto pravo. Vse skupaj se je zapletlo z odločnim uporom:

1. Ne moremo biti stroji brez poslušanja za sočloveka in nemi opazovalci sogovorcev, ki jih pestijo problemi, na katere jim smemo odgovoriti samo z vprašanjem!
2. Taborniki smo prijatelji, vedno in povsod, zato pač coaching ni primeren za nas!

Sledil je zahteven proces učenja in treniranja, kjer smo se preizkušali, odkrivali nove poti v odnosih in se počasi spreminjali in ljudi, ki resnično verjamejo, da lahko ustvarjajo boljši svet.

Verjetno ste PP-ji prepričani, da ste sposobni pustiti ta svet za odtенок boljšega, kot ste ga prejeli. Coachi PP pa danes poznamo pravo vprašanje, ki vam bo omogočilo, da to storite. Verjamemo, da ste se sposobni samostojno odločati in za svojimi odločitvami stati. Prepričani smo, da je pot, po kateri bomo hodili, še neodkrita, polna nepričakovanih ovir. Pa vendar jo gremo skupaj odkrivati z zagnanostjo in odgovornostjo, da poiščemo in pokažemo, kje pride do resnične čarovnije brezmejnih izzivov.

*Prva oseba množine je uporabljena zgolj za (pristnejše) karikiranje.

Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.

Karte za druženje in ideje

Besedilo in fotografiji: Suzana Podvinšek

Taborniške igralne karte so kot vse karte namenjene igranju družabnih iger in preživljanju časa s prijatelji. Vendar pa te vsebujejo nekaj, česar druge ne. Na njih so opisane igre, s katerimi lahko popestriš vodova srečanja.

Karte so nov taborniški pripomoček, ki je lahko v pomoč pri izbiranju primerne igre za vodovo srečanje. Vsebujejo različne vrste iger: spoznavne, za dvig energije in vzdušja, za razvijanje motivacije, motorike, spretnosti in koncentracije, za krepitev skupinskega duha, zaupanja, zabavo, ustvarjanje ...

Na vsaki posamezni karti je zapisano, za katero vrsto igre gre, koliko časa potrebuješ zanjo, koliko oseb se jo lahko igra, z barvami na drevesu je ponazorjeno, za katero starostno skupino je primerna igra, katere pripomočke potrebuješ ter opis igre.

Taborniške karte so osnovali v komisiji za program, kjer so združili klasične karte z igrami. Pri snovanju kart je sodelovala tudi načelnica komisije za program **Nina Kapelj**: "Ideja za takšne igralne karte se mi je porodila na evropskem dogodku Scout academy na Portugalskem. Belgijski skavti so na kartah imeli mali taborniški priročnik. Vsebovale so vozle, ognje, Morsejevo abecedo in podobne stvari. Ker smo

pri nas veliko govorili o tem, kako imamo zastarele priročnike, sem videla dobro priložnost, da naredimo nekaj podobnega z igrami. Želela pa sem, da so bolj funkcionalne, kot da se samo bere z njih, zato smo naredili prave igralne karte. Igre so prispevali taborniki širom Slovenije, pri pregledu in dodajanju iger so sodelovali **Maja Kramar, Jani Majes, Katarina Miklavc, Tadej Pugelj, Jerca Trček** in **Mia Zupančič**."

Kaj o orodju pravijo uporabniki?

"Igralne karte se mi zdijo zelo uporabne, saj je na njih veliko iger, s katerimi lahko vodove sestanke naredimo zabavnejše in zanimivejše, hkrati pa si lahko z njimi krajšamo čas. S kartami lahko dobimo tudi ideje za naslednje vodovo srečanje. Opisanih iger se mi zdi za vsako starostno skupino dovolj, čeprav so nekatere težje za razumevanje."

Blaž Mežnar, RPG Šoštanj

"Igralne karte so res zelo dobra in praktična ideja. V veliko pomoč so, ko se ne moreš spomniti nobene zabavne igre za svoj vod."

Zarja Dremel, RSK Domžale

"Ideja o taborniških igralnih kartah se mi zdi odlična. Karte so mi pri sestankih v veliko pomoč. Všeč mi je tudi, da so igre primerne za vse starosti otrok."

Tara Turk, RGT Novo Mesto

Trobente v rokah ugandskih skavtov

Besedilo in fotografiji: Andrej Lenič

V vzhodni Afriki, ob velikem Viktorijinem jezeru ter nekje med polpuščavskimi savanami ter srednjeafriško džunglo, leži Uganda.

Nekje na treh četrтинah ozemlja jo na južnem delu na dve polobli deli Ekvator. Ta jo je obdaril s toplim in vlažnim vremenom, ki skupaj z rodovitno prstjo omogoča bogato pridelavo riža, koruze, sadja, sladkornega trsta, kave in čaja. Zaradi tradicionalnega življenja na podeželju ter neprestanega stika z naravo so tudi tu nekoč spoznali idejo skavtstva. In danes tu živi preko 115 tisoč skavtov. V začetku novembra so nas povabili na obisk, da bi skupaj spoznali naše skupne poglede na svet in obenem raznoliko spopadanje z vsakodnevnimi preizkušnjami.

O Ugandi

Stereotipna Uganda je predvsem dežela tisočerič barv ter neverjetno prijaznih in gostoljubnih domačinov. Po velikosti se lahko primerja z Romunijo ali

Združenim kraljestvom, kot pa je za Afriko značilno, je v nasprotju z evropskim trendom prebivalstvo izjemno mlado. Polovica vsega prebivalstva je mlajša od 14 let.

Zato nikakor ni čudno, da se je ideja skavtstva razširila po vsej državi. Skavtstvo je v času angleškega protektorata v letu 1915 tu prvi predstavil angleški misijonar, ki je v Ugandi ustanavljal šole. V času med obema vojnoma so tako skavti med drugim prevzeli naloge urejanja prometa, delo v nekaterih podeželskih službah javne uprave ter ozaveščali o pomembnosti osnovnega izobraževanja. Politična in varnostna nestabilnost z državnimi udari in vojaškimi vladami v osemdesetih letih sta predstavljali oviro za ugandske skavte, po umiritvi zadev pa je delovanje nacionalne skavtske organizacije prešlo pod nadzor ministrstva za šolstvo.

Življenje danes

Danes se taborniški program v Ugandi posebej ne razlikuje od ostalih. Prav tako se posvečajo umiku iz mest, življenju v naravi, iskanju in pripravi hrane, pionirskim objektom in medsebojnemu druženju. Vse pa, kot je za Afriko značilno, povezujejo petje, ples in smeh. Ob pogledu na njihov kroj lahko v oči hitro pade našitek boja proti malariji ter aktivnega sodelovanja v kampanji za zmanjšanje števila obolelih za virusom HIV in aidsom. Uganda je namreč zaradi nizke izobraženosti, visoke brezposelnosti in revščine ter ponekod izjemno slabih zdravstvenih razmer v samem vrhu po številu okuženih z virusom HIV. Na zadnjem nacionalnem skavtskem jamboreju je predsednik države skavte označil kot najpomembnejši del boja proti tej bolezni med mladimi.

Na obisku

Ko smo se v prestolnici Kampala srečali pred prostori nacionalne zveze, je za presenečenje in dobrodošlico poskrbela skavtska godba na pihala. Ta se že več let sestaja vsak dan v tednu ob petih popoldne ter vadi za nastope, tekmovanja in druga skavtska srečanja. Vse skavtske organizacije v tem delu Afrike imajo namreč bogato tradicijo pihalnih orkestrów, pri

čemer pa prihaja tudi do tekmovanja med njimi, saj se vsaka država želi na skupnih dogodkih predstaviti z najboljšim nastopom. Tako so po soseski glavnega mesta odmevali zvoki himne, afriških ljudskih in nekaterih tradicionalnih taborniških pesmi. Mimoidoči so se ustavljali in spremljali nadvse pompozni nastop glasbenikov, med katerimi so taborniki vseh starosti, tudi najmlajši.

V Kampali, tik ob zgradbi, v kateri se trenutno nahaja nacionalna skavtska organizacija, bo v naslednjih letih zrasel velik luksuzni hotel. Zemljo zanj so v dogovoru s kitajskimi gradbeno-hotelirskimi investitorji darovali prav ugandski skavti. Po dogovoru bo namreč hotel imel zaposlene večinoma skavte, v prostorih hotela bodo tudi pisarne zveze ter sobe za skavtske obiskovalce, morda pa bodo nekoč tudi samo vodenje hotela prevzeli prav odrasli skavti. Zato so nas ponovno povabili, da se pri njih oglasimo čez nekaj let, ko nas bo ob vhodu hotela pričakala njihova godba na pihala, ki se bo, kot obljublja, samo za to priložnost in v znak afriškega gostoljubja in prijateljstva naučila in zaigrala slovensko Zdravljico.

Druga kraj in jezik, a izzivi so podobni

Besedilo in fotografiji: Rok Pandel

Ko greš na našo taborniško akademijo, vidiš, s katerimi izzivi se srečujemo in kako lahko stvari delamo drugače, da bo korak bolje. Potem pa dobiš priložnost, da se udeležiš evropske skavtske akademije v okviru WOSM-a ter WAGGS-a.

To je izkušnja! Vidiš, da se v ostalih evropskih nacionalnih skavtskih organizacijah srečujejo s podobnimi izzivi. V grobem je razlika le to, da podobne izzive rešujejo na drugih lokacijah in v drugih jezikih.

A česa bi si lahko bolj želeli kot tega, da so na enem kupu zbrani predstavniki različnih taborniških organizacij po Evropi, ki želijo soustvariti rešitve za svoje organizacije, hkrati pa predstaviti svoje dobre prakse ostalim udeležencem. Na Evropski skavtski akademiji, ki je v času okoli novembrskih praznikov potekala na Madžarskem v mestu Esztergom, smo Slovenijo predstavljali štirje taborniki in skupaj pokrivali poglede trenutnega IO ZTS, KVIDA in dveh območij, in sicer Eva Bolha, Gašper Cerar, Tim Godec in jaz. S tem izhodiščem smo se tudi udeležili povsem različnih delavnic, npr. na temo vizije, strategije in rasti organizacije. Dotaknili smo se vključevanja taborništva v širšo družbo in njegovega družbenega vpliva, seveda z namenom, da se naučimo merjenja in vrednotenja našega vpliva na okolico.

Zanimivo je bilo slišati, da se taborniki tudi v drugih državah srečujejo z napačno percepcijo taborniškega dela v širši družbi, saj bi si mislil, da so drugje bolje financirani in delajo tudi dobro promocijo, a temu ni povsem tako. Je pa res, da smo tudi v tem sklopu dobili nekaj izredno dobrih in uspešnih primerov promocije in ozaveščanja širše družbe. Deležni smo bili predstavitve projekta MoViS oz. Management of Volunteers in Scouting, ki je tudi vodilo za pripravo našega dokumenta za delo s prostovoljci. Njegove osnove zajemajo pridobitev prostovoljca na določeno funkcijo, nudenje podpore ter razvoja in nazadnje vodenja preko vrednotenja v ponovni krog, "upoko-jitev" ali v sistem mentorstva, ki ima pri nas še veliko potenciala za razvoj.

Dolgi in intenzivni dnevi z različnimi tematskimi vložki so izjemna izkušnja za nekoga, ki je vsaj malo aktiven na nacionalni ravni. Upal bi si reči, da je meni osebno ta dogodek odprl nov svet razmišljanja o našem delu, pristopu in poslanstvu. In z gotovostjo lahko trdim, da bomo člani ekipe, ki smo se Akademije udeležili, v naše vsakdanje taborniško delo implementirali informacije, ki smo jih z nadobudnostjo sprejeli.

Na lovu za veščinami

Besedilo: Ruti, fotografija: Tim Godec

Novo šolsko leto in taborniški sestanki so že v polnem teku. Pa vseeno. Tudi vodniki včasih potrebujemo malo motivacije in novih idej, da popestrimo vodove sestanke in osvežimo pristope k vsakoletnim temam. Letos smo se zato zbrali v Postojni.

Na Vikendu vodnikov se nas je v prostorih Srednje gozdarske in lesarske šole Postojna zbralo 33 vodnikov starejših MČ-jev in GG-jev, da si nabereмо malo nove energije. V soboto smo tako kljub vikendu vstali že zelo zgodaj in pričeli z učenjem. Razdelili smo se po delavnicah, ki so bile različne veščine, da bomo lahko na novo pridobljeno znanje po tem vikendu prenesli na otroke. Veščine, ki smo jih osvajali, so bile Taborni izumitelj, Risar skic, Zeliščar, Signalist in Vrvar. Seveda smo morali znanje, ki smo ga čez dan zvesto vsrkavali, pokazati, ko smo se zvečer podali na dogodivščino po Postojni. Namig na vsaki točki nam je povedal, kje se nahaja naslednja. Da smo prišli do namiga, kam naprej, je moral na vsaki točki eden izmed članov skupine pokazati znanje izbrane veščine. Ko smo obiskali vse točke (kar je uspelo vsem), smo sestavili geslo iz števil, ki nam je odprlo skrinjo zakladov. V skrinji so nas pričakali bonboni in ljubke origami ptice, v katerih so se skrivali našitki veščin, ki smo jih osvojili.

Po večerji smo se vsi udobno namestili v "brlogu" in prisluhnili TABtalkom, kjer so nas nagovorili Tomaž Hudomalj - Hugo, Rok Pandel, Marko Sirše in Grega Matavž. Vsi štirje so prišli pred nas polni energije in

nas navdihnili za nadaljnje delo z vodi. Čeprav se 10 minut na prvi pogled mogoče zdi malo, je bilo 10 minut v teh primerih nekaj popolnoma drugega. V tem času so nam govorci posredovali neverjetno količino energije, ki so jo izžarevali, in izkušenj, ki so jih pridobili tekom let. Tako smo se lahko polni novih informacij odpravili na zaslužen počitek, da se nam je vse na novo slišano zapisalo v spomin.

Naslednji dan si je vsak udeleženec izbral še dve delavnici. Teme delavnic so bile vrednotenje, vrednote in Vodova dila ter prehod iz veje GG v PP, PP program in kako nezanimivo narediti zanimivo. Še en dan, poln novih spoznanj in veliko stvari, ki bi si jih želeli zapomniti. Za konec smo bili deležni še predstavitve svetovnega skavtskega jamboreeja, ki bo potekal v Severni Ameriki, nato pa smo se ponovno zbrali zunaj in imeli še zadnji zbor pred odhodom domov. V strahu, da nam bo kaj, česar smo se naučili, ušlo iz spomina, in izredno hvaležni organizatorjem smo se napotili vsak v svoj konec Slovenije, kjer bomo lahko dobljeno znanje podelili z ostalimi člani in čakali na naslednji vikend vodnikov, ki bo vsaj tako zakon, kot je bil ta.

S skupnimi močmi do 20. ZNOT-a

Besedilo: Alja Tekavc Uršič, fotografija: Rok Ljubešek

Teško pričakovani december je končno prispel in prva v nizu mnogih dogodivščin je vsakoletni ZNOT! Letos že kar 20. po vrsti.

Tekmovanje organiziramo domžalski taborniki (Rod skalnih taborov), letos med 2. in 3. decembrom v Dolu pri Ljubljani. GG-ji, PP-ji, RR-i in grče dokazujejo spretnosti, kot so poznavanje minskega polja oz. za mlajše bomb, prihod pod kotom in skica terena. Dogajanje popestrimo s spretnostnimi kontrolnimi točkami, kot so štafeta, poligon, labirint, presenečenje in IQ-testi. Odgovornost organiziranja takšnega tekmovanja prevzemamo že 20 let in ekipa je polna zagnanih in motiviranih PP-jev, RR-ov ter grč, ki vsako leto veliko popoldni porabijo za planiranje tako masovnega tekmovanja (s kar 80 ekipami).

Kako je biti del ekipe ZNOT-a?

Če stopimo v čevlje PP-ja domžalskega rodu*: "Ko sem zjutraj postavljaj KTje, me je osupnil pogled na s snegom oblita debela smrek in borov ter nekaterih listavcev. Bilo je preprosto čudovito. Čeprav sem vstal že zgodaj zjutraj, da sem pravočasno postavil mrtve točke, se je izplačalo. Čas se je ustavil in v hladni glavi sem se znašel v nekem drugem svetu. Skozi gosto listje se je do poti komaj prebijala lunina svetloba, a je v kombinaciji s snegom prav prijetno osvetlila pot."

"Priprave na tekmovanje trajajo tam nekje od sredine septembra. Biti del ožje ekipe je odgovorno delo. Včasih se nam kakšna stvar vseeno zalomi, a takrat s skupnimi močmi poskrbimo, da se ta čim prej popravi."

Kako kontrolorji zdržijo na mrazu več kot 12 ur?

"Z veliko smeha, dobre volje, pridnih rok, prepovedanega kurjenja ognja in izmučenih obrazov tekmovalcev, ki se jim zasvetijo oči, ko uzrejo svetlečo prizmo in znano Savico."

"Blo je fajn, tut otroc so večina bli vreden, drgač je pa prov lepo laufal Vsaj na moji KT."

"Na ZNOT-u smo uživali tako kot vedno, vsako leto bolj. Organizirano je bilo odlično. Srečo smo imeli, da ni bilo takega mraza, kot je bil napovedan."

"Top kuhna, top ekipa, top hrana!"

"Če si imel na kontrolni točki pravo družbo tako kot jaz, ti ni bilo dolgčas. Najbolj nas je utrudilo to, da smo bili od 16:00 do 6:00 na KT-ju."

ZNOT-a ne bi bilo brez naših tekmovalcev, ki so se pogumno, drzno in z nasmeški na obrazih podali na progno. Po naporni noči napenjanja možgančkov

so se ekipe ponovno zbrale na OŠ Janka Modra v Dolu pri Ljubljani, kjer so prespali noč. Zjutraj jih je že tradicionalno zbudil vonj sveže pečenih trojanskih krofov. Vsi zmagovalci so prejeli čudovite nagrade, med drugim presenečenje Koče Velika planina (koca.si), zaradi katerega bodo tekmovalci lahko izkusili pravljlično Veliko planino.

Rok uabi: Uradne rezultate tekmovanja najdete na spletni strani znot.rst-domzale.si.

*Avtorji izjav so želeli ostati anonimni.

Škalavičarka je sprejela nove učence

Tudi letos je Škalavičarka, šola za taborniške čarovnike, sprejemala nove učence (iz Rodu Ukročena reka Maribor). Nekateri so že stari mački v čarovniških trikih, novinci pa so se lahko ujeli v kakšen čarovniški urok. Recimo, da jih je začaran gozd tako omamila, da so skrenili s poti. Na poti se jim je prikazala prijazna ženica, seveda je bila pod krinko, in jih zvalila v svoj brlog, kjer so začetniki nič hudega sluteč padli v kremplje premetene čaravnice ter njene čare. Tako so igrali bowling, čas pa je mineval. Pozabili so, koliko je ura ter na svoje skrivno poslanstvo: najti sporočila in priti na dogovorjeni kraj.

Ob vrnitvi so se jim starejši smejali, češ pravi zelenci ste. Še veliko se boste morali naučiti. Vendar se teh zbadljivk novopečeni čarovniki niso ustrašili. Pogumno so se jim uprli in z njimi igrali čarovniško igro quidditch: to je bila vožnja v nakupovalnem vozičku, pri čemer je imel voznik zavezane oči. Med seboj so se pomerili tudi v mešanju čarobnih napojev

ter posebnih čarovniških sestavljanekah, kjer se izrazito opazijo čarovniške moči vsakega posameznika. Profesor za čarobne napoje Raws in profesorica vedeževanja Trelawney sta bila z učenci zelo zadovoljna, zato sta jim dala pozitivno spričevalo za prvo šolsko leto. Se vidimo naslednje leto!

Vesna Novak

Foto: Brina Fekonja

Taborniki v vulkanskem svetu

Na novembrsko sobotno jutro smo se domžalski taborniki zbudili z nasmehi na obrazih. Zakaj? Ker nas je čakal naš prvi rodov izlet za MČ-je. Odpeljali smo se na čisto drug konec Slovenije, na Goričko. Pot med vožnjo je bila polna zabavnih igrice in taborniških melodij. Naš prvi cilj je bil doživljajski park, Vulkanija. Naprej smo poslušali predavanje o nastanku vulkanov in spoznali krtka Olija, ki se imenuje po kristalu olivin. Nadeli smo si čelade in se skupaj odpravili na potovanje po vulkanskem podzemlju. Pred tem smo osvojili nekaj osnovnih znanj o vesolju, nastanku Zemlje in njeni zgodovini ter si ogledali 3D-film, ki je imel še nekaj posebnih efektov, kot so škropljenje vode, tresenje sedežev in padanje snega. Prestrašeni smo se sprehodili po lavini cevi in se z dvigalom spustili v magmatsko ognjišče. Nato smo se usedli na

Olijev podzemni vlakec za potovanje po vulkanskem podzemlju ter se vrnil nazaj na površje. Ogledali smo si še geološki muzej, kjer smo spoznali različne minerale in kamnine. Z avtobusi smo se pripeljali do gradu Grad in si tam privoščili čas za malico in odkrivanje grajskih zanimivosti. Utrujeni smo se napotili nazaj proti Domžalam in če povzameva, smo se imeli na izletu naravnost vulkastično!

Nina Goričan Pavlovič in Tjaša Močilnikar

Foto: Alja Tekavc Uršič

Pridruži se nam na 10. Zletu zveze tabornikov Srbije in doživi taborništvo malo drugače!

ZA KOGA: GG+ (od 13 let naprej)

KDAJ: 27. 7.-5. 8. 2018

KJE: Beograd, Srbija

CENA*: 250 €

Možnost plačila v dveh obrokih!**

Prijavi se na:

<https://goo.gl/forms/HCSXeNNila6MxnmF2>

ali pa prijavnico poišči na naši FB strani

www.facebook.com/SLOodpravaNa10.SmotroSIS/

Kontaktna oseba: Jean Luc Burilov,
jlburilov@gmail.com / 031 561 931

*Cena vključuje: zavarovanje, prevoz, tabornino, hrano, opremo odprave (rutka, našitek in majica) in wi-fi.

**Prvi obrok 150 € do 31. 1. 2018,
drugi obrok 100 € do 30. 3. 2018.

LISJAKI SE SKRIVAJO

PIŠE: TOMZI R. IŠE: ŠEKI

Izbor z letošnjega Liffa

Besedilo: Martin Justin

Ljubljanski mednarodni filmski festival je zagotovo največji in najboljši filmski dogodek v Sloveniji. V prestolnico, Maribor, Celje in Novo mesto pripelje najboljše, kar je v zadnjem letu nastalo v filmskem svetu (letos kar 110 filmov s celega sveta!).

Festival privabi bolj in manj znane filmske ustvarjalce. Seveda je nemogoče pogledati vse filme - predrago je, vzelo bi preveč časa, večino vseeno predvajajo le v Ljubljani ... Zato sem naredil kratek izbor treh filmov, ki so zagotovo vredni ogleda in jih bodo najverjetneje kmalu predvajali tudi v drugih kinih.

Oblika vode (režiral Guillermo del Toro, ZDA, 2017): Dobitnik zlatega leva (glavna nagrada beneškega filmskega festivala) temačna šestdeseta leta Amerike med hladno vojno spremeni v pravljico. Pripoveduje zgodbo o osamljeni, nemi Elisi, čistilki v skrivnem ameriškem laboratoriju, v katerega pripeljejo strogo varovano vladno skrivnost - morsko "pošast" za nekatere, človeku podobno rečno božanstvo za druge. Elisa stvor vzljubi, želi ga rešiti pred vlado, ki ga namerava ubiti in secirati, pri tem pa ji pomagajo sosed in propadli slikar Giles, pogumna in zabavna sodelavka Zelda, dr. Hoffstetler, ki je v resnici ruski vohun ...

Trije plakati pred mestom (režiral Martin McDonagh, Velika Britanija, ZDA, 2017): Mildred je pred meseci tragično izgubila najstniško hčer, lokalne oblasti pa še niso uspeli ujeti zločinca - v resnici se zdi, da so policisti na primer čisto pozabili. Zato se odloči ukrepati po svoje: zakupi tri reklamne panoje pred mestom in izobesi plakate, ki policiji očitajo nemarnost. Tako sproži niz dogodkov, ki pretresejo malo mestece, porušijo status quo, s katerim ni bil

nihče zadovoljen ... Kljub težavni temi je McDonaghu z odličnimi dialogi in nemalokrat z absurdnimi situacijami uspelo ustvariti komično vzdušje, izjemno gledljiv in zabaven film.

Columbus (režiral Kogonada, ZDA, 2017): Letošnji dobitnik vodomca - glavne nagrade, ki se podeljuje na Liffu. Tiha, umirjena drama, postavljena v malo ameriško mestece Columbus, ki ga zaznamuje predvsem obilica modernistične arhitekture in kriza opiatov. "Metamfetamin je tu zelo popularen. Metamfetamin in modernizem," kot ironično pripomni glavna junakinja Casey, ki se ne more ločiti od mame, bivše odvisnice, čeprav bi rada študirala arhitekturo ... Njeno življenje se spremeni, ko spozna Jina, sina slavnega profesorja arhitekture, živečega v Columbusu, ki ga je zadela kap (tako se začne film). Spoprijateljita se, pogovarjata o arhitekturi, življenju, odločitvah, ki jih mora posameznik sprejeti ...

Nič manj ne priporočam:

- **Foxtrot** (režiral Samuel Maoz, Izrael, Švica, Nemčija, Francija, 2017)
- **Poklič me po svojem imenu** (režiral Luca Guadagnino, Italija, Francija, Brazilija, ZDA, 2017)
- **Dobri časi** (režirala brata Safdie, ZDA, 2017)
- **Ubijanje svetega jelena** (režiral Yorgos Lanthimos, VB, Irska, ZDA, 2017)
- **Moški ne jočejo** (režiral Alen Drljević, BiH, Slovenija, Hrvaška, Nemčija, 2017)

Priporočamo: PP+ za klubsko akcijo!

Pravopisna drobtin'ca

Sneeeeg, gremo se kepati!

Ja, s takšno izjavo si nedvomno nakopljete kepo v obraz iz rok kakšnega občutljivega slovničnega pedantneža, zraven pa verjetno kriči: "**Glagolom premikanja sledi namenilnik, ne nedoločnik!**"

Name... Kaj? Slovenščina pozna **namenilnik**, glagolsko obliko, ki **se končuje na -t oz. -č** in jo uporabljamo **za glagoli premikanja** (grem teč, pojdi brat, tečem nakupovat ...).

Namenilniku je zelo podoben **nedoločnik**, glagolska oblika, ki **se končuje na -ti oz. -či** in jo uporabljamo **za vsemi ostalimi glagoli** (hočem peti, začneš jesti, moramo teči ...). Nedoločnik je tudi tista oblika, ki jo najdemo v slovarskih iztočnicah.

Zdaj, ko smo to razčistili, se gremo pa res lahko kepat!

Zala Šmid

Jingle Bell Rock

Bobby Helms

Zapisal: Gape

D Dmaj7 D6 D
 Jingle bell, jingle bell, jingle bell rock,
 D6 D e A7
 jingle bells swing and jingle bells ring,
 e A7 e A7
 snowing and blowing up bushels of fun,
 e A7
 now the jingle hop has begun.

D Dmaj7 D6 D
 Jingle bell, jingle bell, jingle bell rock,
 D6 D e A7
 jingle bells chime in jingle bell time,
 A7 e A7
 dancing and prancing in Jingle Bell Square,
 e A7 D
 in the frosty air.

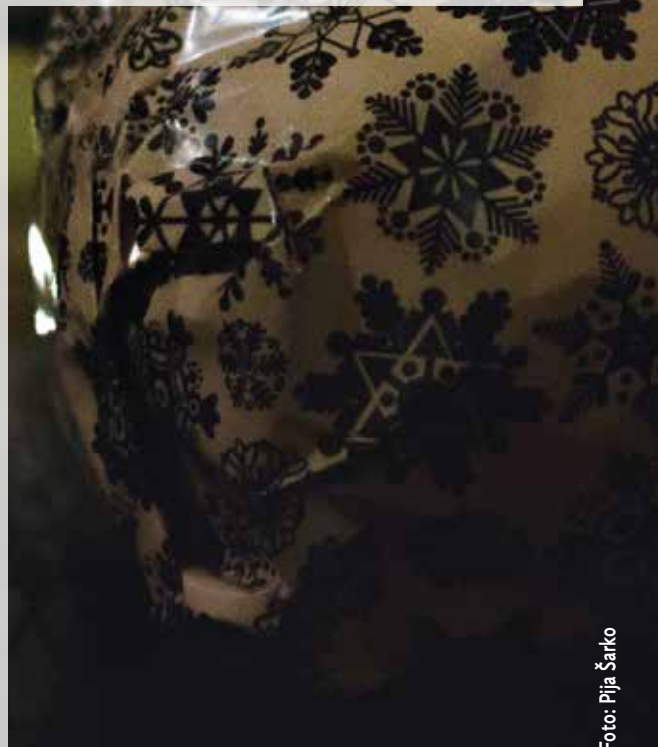
G g
 What a bright time, it's the right time,
 D D7
 to rock the night away.
 E E7
 Jingle bell time is a swell time,
 A A7 A A7
 to go gliding in a one-horse sleigh.

D Dmaj7 D6 D
 Giddy-up jingle horse, pick up your feet,
 D6 D H7
 jingle around the clock,
 G g
 mix and mingle in the jingling beat,
 E7 A7 D
 that's the jingle bell rock.

D Dmaj7 D6 D
 Jingle bell, jingle bell, jingle bell rock,
 D6 D e A7
 jingle bells chime in jingle bell time,
 A7 e A7
 dancing and prancing in Jingle Bell Square,
 e A7 D
 in the frosty air.

G g
 What a bright time, it's the right time,
 D D7
 to rock the night away.
 E E7
 Jingle bell time is a swell time,
 A A7 A A7
 to go gliding in a one-horse sleigh.

D Dmaj7 D6 D
 Giddy-up jingle horse, pick up your feet,
 D6 D H7
 jingle around the clock,
 G g
 mix and mingle in the jingling beat,
 E7 A7
 that's the jingle bell,
 E7 A7
 that's the jingle bell,
 E7 A7 D
 that's the jingle bell rock.

Zdaj pa pazite, otroci. Foto: arhiv ROŽ

Na zastavo prisegam ... Foto: Vitja Divčič

Zadnja plat

Ureja: Matic Pandel

Koliko se nas spravi na eno šotorko? Foto: Brina Fekonja

Dober tek pa zajec v breg. Foto: arhiv RSR

Ali imam kaj med zobmi? Foto: Alja Tekauc Uršič

Ena skupinska, za dobro voljo. Foto: Hana Vrhovnik